

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky

Léto 2012

Cena 5,- Kč

Slovo starosty

Vážení občané, ve svém článku se zmíním o některých aktualitách, které v poslední době čas přinesl.

Památný kříž na Jelínkových zahradách obnoven

Po celá desetiletí stál u výjezdu z Červených Peček na Malou Vysokou pískovcový podstavec kříže, poničený vandaly počátkem padesátých let. Kontaktoval jsem sochaře a restaurátora p. Josefa Pospíšila z Kutné Hory (restauroval i sousoší P. Marie s andělky na náměstí) a požádal ho o návrh rekonstrukce této památky. Spolupráci nabídl i ing. František Nechojdoma, dědic Jelínkova statku, který uchovával torzo Krista z tohoto kříže a slíbil, že se na rekonstrukci památky bude finančně podílet. Akademický sochař a restaurátor p. Josef Pospíšil navrhl způsob obnovení památky a použití netradičního materiálu ke zhotovení kříže. V současné době je kříž s torzem těla Kristova obnoven, opatřen nápisem a myslím, že se dílo zdařilo.

Odborné restaurátorské práce na podstavci a návrh kovových prvků provedl pan Josef Pospíšil, kříž vyrobil a upevnil pan Aleš Procházka. Finanční náklady nepřesáhly 18 000 Kč a podílí se na nich rovným dílem městyse Červené Pečky a ing. František Nechojdoma. Všem zúčastněným za zdařilé dílo děkuji.

Rozkopané Bohouňovice I

V Bohouňovicích I je v plném proudu stavba dlouho slibovaného vodovodu a jako každá stavba přináší problémy a dočasné potíže. Povrchy místních komunikací jsou narušené, pokrývají se blátem, občany obtěžuje prach a hluk. Stavbu provádí firma Zepa stavby s.r.o. z Nové Vsi. Vzhledem k tomu, že stavbu komplikují střety se starou dešťovou kanalizací, která není nikde zdokumentována, je obtížné určit termín dokončení. Snad to bude červenec. Mnoho závisí i na počasí. Co bude následovat dále? Po dokončení stavby následuje kolaudační řízení včetně tlakových zkoušek a teprve pak bude možno začít budovat přípojky. Přípojka k vodovodnímu řádu je vlastnictvím každého jednotlivého občana. Na každou přípojku je nutno zpracovat projekt, získat stavební povolení a teprve potom je možno ji vybudovat. S vyřízením této administrativy Úřad městyse pomůže a poradí. Když bude všechno postupovat bez zásadních komplikací, budou první přípojky možná na podzim, nejpozději na jaře příštího roku.

Místní komunikace v Opatovicích budou letos opraveny

Na dotazy občanů z Opatovic ohledně nedokončených oprav komunikací po stavbě vodovodu odpovídám, že v současné době probíhá výběrové řízení na stavební firmu, které vypsal Vodohospodářské sdružení Kolín. To bude ukončeno během května a pokud nenastanou nepředvídané komplikace, měly by opravy

proběhnout nejpozději v červnu t.r. Poměrně dlouhá doba mezi položením vodovodu a konečnou opravou vozovek přináší problémy a nepohodlí. Výhodou však je to, že se zemina ve výkopech dostatečně usadí a opravené vozovky by se neměly propadat.

Získán grant na odborné ošetření památné lípy v Bořeticích

Na podzim minulého roku jsme podali žádost o grant na ošetření památné lípy v Bořeticích. Ten nám byl nadací Partnerství přiznán a nadace uhradí náklady na odborné ošetření této lípy. Tento překrásný strom je dle odhadu odborníků starý přibližně 250 let a je v poměrně dobrém zdravotním stavu. V kronice ani v jiných archivních materiálech se nám nepodařilo zjistit přesné datum vysazení, ale předpokládáme, že souvisí s vedle stojící kapličkou. Podle arboristy ing. Forejta je strom částečně napaden dřevokaznou houbou a vyžaduje odstranění napadených větví a některé další redukce obrostu. Ošetření provede firma Pavouci z Kolína během června a budeme se těšit, že tento krásný památník minulých věků zde bude zachován i příštím generacím.

Mgr. Jan Dvořák

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 15.3.2012

1. ZM bere na vědomí zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření městyse Červené Pečky za rok 2011 a schvaluje závěrečný účet za rok 2011 s výhradami. Pověřuje úřad městyse, aby zajistil provedení inventury a inventurních zápisů podle platných předpisů a zajistil odstranění veškerých nedostatků zjištěných kontrolou hospodaření městyse včetně podání písemné informace přezkoumávajícímu orgánu do 15 dnů od schválení závěrečného účtu městysem.
2. ZM schvaluje okruh firem, které budou osloveny při výběrovém řízení na dodavatele stavby Přestavba úřadu městyse Červené Pečky.
3. ZM schvaluje Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na uložení kabelu nízkého napětí do pozemků městyse p.č. 509/2, 509/4 a 509/1 k.ú. Opatovice.
4. ZM neschvaluje zveřejnění záměru na pronájem části pozemku městyse p.č. 1596 k.ú. Červené Pečky.
5. ZM schvaluje prodej nepotřebného materiálu městyse (2ks dmychadel z bývalé ČOV) za cenu 2.500,- Kč firmě Kubíček VHS s.r.o. Velké Losiny.
6. ZM schvaluje příspěvek 4.000,- Kč SDH Červené Pečky v rámci schváleného rozpočtu na rok 2012. Tato částka byla použita na opravu hasičské techniky městyse.

7. ZM schvaluje rozdělení příspěvku sportovním a zájmovým organizacím pečujících o mládež na rok 2012 takto:
 FK Červené Pečky 134.400,- Kč
 TJ Sokol Červené Pečky 55.600,- Kč
 Jezdecký klub Dolany 7.300,- Kč
 Junák Červené Pečky 142.700,- Kč
8. ZM neschvaluje nájemní smlouvu na pronájem nebytových prostor mezi městysem a p. Kodytkem určených k dočasnému umístění úřadu městyse po dobu stavebních úprav budovy radnice.
9. ZM schvaluje podání žádosti o odkup pozemků p.č. 1188, 530/8-10, 529/11-14, 1186 v k.ú. Červené Pečky v areálu bývalého muničního skladu dle znaleckého posudku č. 14-12/4083 v celkové ceně 43.703,- Kč.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v letních měsících, tedy v červnu, červenci a srpnu dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní optimismus a pohodu.

75 let

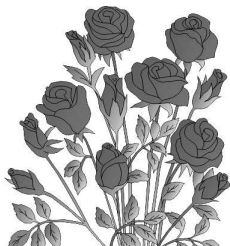
Paní Jarmila Vondráčková
 Paní Stanislava Kršňáková
 Pan Jaroslav Stoupa

80 let

Paní Danuše Vepřeková
 Paní Marta Nováková
 Paní Vlasta Pavlíková
 Paní Lidmila Říhová
 Pan Jan Novák

85 let

Pan František Joukl

OKÉNKO KOMISE KULTURNÍ, ŠKOLSKÉ A SOCIÁLNÍ

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečeckého čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulé 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde i pozvánku na akce plánované. Těch však v posledních měsících přibývá a frekvence vydávání čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na vše, co se chystá. Proto čas od času navštivte internetové stránky Kulturní komise, kde naleznete upoutávky na veškeré chystané akce.
<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise)

20.5.2012 - Toulky historií

Nedělní procházky po Červených Pečkách a okolí, spojené s vyprávěním pana Kramla, pokračují i v tomto kalendářním roce. Další se konala v neděli 20.5. Termínově i časem se tato akce kryla se zápasem našich hokejistů na MS, a proto byl do poslední chvíle otazník u počtu zájemců o odpolední procházku. U Železné brány se nás nakonec sešlo 23, což je poměrně solidní počet. Železná brána, Amálka, Dobešovice, viadukt, statek Hranice... to je pouze několik zastavení a několik míst, která byla komentována v historických souvislostech. Už z tohoto výčtu je jistě zřetelná trasa

procházky, která tentokrát zamířila do okolí našeho městyse. Cílem se stal Kohoutův Mlýn a díky ochotě pana Jana Hanycha jsme mohli nahlédnout i do míst, kam se běžní kolemjdoucí těžko podívají. Byť našich Toullek historií proběhlo již několik, stále jsou ještě místa, která stojí za zhlédnutí. Pozvánku na další odpolední povídání a nenáročnou procházku naleznete v dostatečném předstihu na internetových stránkách kulturní komise, nebo na plakátech, tak jako tomu bylo dosud.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

5.5.2012 - Památky Prahy s průvodcem

V sobotu 5.5. se kulturní komise a její příznivci vypravili na procházku po Praze doplněnou vyprávěním profesionálního průvodce. Tím byl pan Alexej Kusák, kterého možná znají účastníci Tříkrálového pochodu. Tehdy se k nám přidal jako zcela neznámá osoba, když informaci o Tříkrálovém pochodu našel při náhodném procházení internetu. Už tehdy se zmínil o své dřívější profesi a zároveň svém koníčku, kterým je průvodcovská činnost v Praze. Jeho nabídku jsme využili první květnovou sobotu a hlavním cílem se stal Vyšehrad. 22 členná skupinka se pohybovala po těchto místech: Vila Amerika, U kalicha, U Apolináře, Albertov, Karlov, zahrada Ztracenka, Cihelná brána, kasematy, Leopoldova brána, Táborská brána, Libušina lázeň, kostel sv. Petra a Pavla, hřbitov se Slavinem, Karlachovy a Štůlcovy sady, Výtoň. Celé příjemné putování po památkách Prahy bylo zakončeno posezením v hospůdce a poté už se naše skupina začala drobit na menší a menší kousky. Někteří věnovali zbývající část dne návštěvě známých, jiní nákupům, další si procházku po Praze protáhli o návštěvu dalších známých míst. Podrobný popis trasy, fotografie z akce a mapou s vyznačenou trasou cesty po Praze naleznete na internetových stránkách kulturní komise. Tam také v brzké době naleznete upoutávku na putování po pražských památkách s pořadovým číslem 2.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

14.4.2012 - 2. ples městyse Červené Pečky

V sobotu 14.4. proběhl v Sokolovně v Červených Pečkách v pořadí již 2. ples městyse Červené Pečky. Pořadatelé se při přípravě plesu drželi osvědčených postupů z roku předešlého. A tak se i letos při vstupu do sálu a při přivítání příchozích rozdávaly dámám květiny a pánům skleničky s ostřejším pitím. Pódium opět patřilo kolínské kapeli Peklo, která díky střídání různých hudebních žánrů přitáhla na parket téměř všechny návštěvníky plesu. Právem patří mezi nejčastěji obsazované plesové kapely. Taneční pár Jiří Vácha a Eliška Semrádová se nám po roce představil nejen s ukázkami standardních tanců, ale přidal i ukázkou tanců latinsko-amerických. Kvalitní vystoupení publikum ocenilo a někteří z návštěvníků si mohli navíc udělat obrázek o tom, kam se taneční pár může posunout po dalším roce náročného tréninku. I ti, kdo se tancem přímo nezabývají, museli konstatovat, že pár po roce pilného tréninku tančí o úroveň výš. Půlnoční vystoupení si připravila pětice místních děvčat (správně jste

v nich poznávali vedoucí různých oddílů Junáka) a zaslouženého ocenění od publika se dostalo i jim. Ve srovnání s minulým rokem přibýlo několik plně obsazených stolů a snad bude tento trend pokračovat i v dalších letech. Už nyní pořadatelé přemýšlí nad tím, jaké novinky připravit pro ples příští, co nového návštěvníkům nabídnout a jak odstranit drobné problémy, které se vždy najdou. Mírné zklamání způsobil některým z návštěvníků konec plesu v 1:30 hod na místo 2. hodiny ranní uvedené na plakátech. Zde srovnání s rokem minulým trochu pokulhává. Předpoklad, že si posluchači svou reakcí "vynutí" půlhodinový přídavek jako v roce předešlém, se nenaplnil. Ale třeba se naplní 13.4.2013, kdy proběhne ples s pořadovým číslem 3. Poděkovat za pomoc se zajištěním zdárného průběhu plesu je třeba i panu Radku Šťastnému. Jídlo a pití měl připraveno nejen pro hosty, ale také pro kapelu a vzal tak na sebe část nákladů spojených s pořádáním této akce a ulevil tím rozpočtu plesu.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

3.4.2012 - RUSKO - beseda s p. Pešoutem

V úterý 3.4.2012 proběhla v budově ZŠ Červené Pečky beseda s p. Pešoutem, který nám přiblížil život a dění v Rusku. V 17:00 hod se v interaktivní učebně sešlo 18 zájemců o zprostředkované cestování po vzdálených zemích. Věkové složení obecně bylo velmi pestré. Stejně jako motivy, které jednotlivce na besedu přivedly. Pro někoho představovala beseda možnost, jak se po dlouhém čase vidět se svým známým; jiní přišli proto, aby získali nové informace o cizích zemích; další chtěli srovnat informace ze sdělovacích prostředků s realitou atd.

Pro některé z posluchačů se jednalo o v pořadí druhou besedu, kterou v našem městysi p. Pešout vedl. Tito návštěvníci besedy si mohli udělat poměrně přesný obrázek o vývoji v zemi, kterou všichni známe, ale málo kdo jsme ji navštívili. A my ostatní jsme sbírali co nejvíce informací, abychom si podobný obrázek mohli udělat za rok či dva.

Vyprávění se vztahovalo především k Novosibirské oblasti a k samotnému městu Novosibirsk, ve kterém tráví pan Pešout již několikátý rok svého pracovního i soukromého života. Zajímavé vyprávění bylo prokládáno dotazy z řad účastníků, atmosféru dokreslovalo promítání fotografií. Otestovat své znalosti Ruského jazyka jsme mohli při čtení novin a různých novinových článků. Každodenní život a jeho finanční náročnost dokreslovaly úctenky z obchodů. Jízdenky z dopravních prostředků nám daly možnost srovnávat náklady na cestování a dopravu. Ochutnávka pravé ruské čokolády pak už jen podtrhla tu skutečnost, že beseda působila opravdu na všechny smysly.

Čas utíkal neskutečně rychle a nakonec se ukázalo, že ani 2,5 hod nestačilo na zodpovězení všech otázek. Beseda jistě předčila očekávání mnohých návštěvníků a dokladem může být i skutečnost, že samotné rozloučení bylo také časově náročnější - každý měl potřebu ještě osobně poděkovat za příjemně strávené odpoledne, zajímavé vyprávění a profesionální a přátelský přístup zároveň. Atmosféru besedy pomohou dokreslit také fotografie, které naleznete na webu kulturní komise.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

25.3.2012 - Vynášení Morany

Jak odešla zima z našeho městyse? V neděli 25. března jsme se měli sejít ve tři hodiny odpoledne před úřadem městyse. Počasí již čtrnáct dnů trhalo rekordy a tak jsem si slibovala silnou účast. Překvapením bylo pár otrlých a našim akcím oddaných příznivců. Za velikého povyku a s křikem " Zimu nesem ze vsi, jaro, kde jsi, kde jsi?" jsme prošli obcí směrem k Pazderně. Tam jsme Moranu již tradičně zapálili a hodili do vody. Ještě chvilinka obdivu jak hoří a již šupky dupky opékat špekáčky. Když už byla všechna břicha plná, přišlo na řadu pár soutěží a hrátek jak pro děti, tak rodiče, medaile malá za výkony, medaile velká za účast, na jaro navázat stužky a honem s ním k úřadu, aby nám ještě dlouho vydrželo. Díky změně času nám ještě sluníčko svítilo nad hlavou a všichni se usmívali a tak si myslím, že všichni, kdo zůstali jako bubáci doma, mohou litovat.

Za kulturní komisi Alena Petrusová

18.3.2012 - Muzikál Carmen

Cyklus zájezdů do více i méně známých pražských divadel pokračoval v neděli 18.3. návštěvou Hudebního divadla Karlín. Ve srovnání s minulým představením Sluha dvou pánů v Národním divadle došlo nejen na změnu místa, ale i na změnu žánru. Na programu byl muzikál Carmen avizovaný s Lucií Bílou v hlavní roli. Muzikál je naší známé zpěvačce „šitý na míru" a odpovídá tomu i způsob propagace tohoto představení, využívající formulace „v titulní roli účinkuje výhradně Lucie Bílá". Těžko tedy odhadovat, zda je to děj muzikálu, prostory divadla, choreografie nebo právě Lucie Bílá, kdo je hlavním magnetem, přitahujícím již několik let diváky na toto představení.

Zájem o muzikál byl sice menší než v případě prvního zájezdu do Národního divadla, ale i tak byl počet 33 lidí dostatečný pro to, abychom mohli využít společné autobusové dopravy z Červených Peček. Čas odjezdu byl přizpůsoben přání těch, kteří měli zájem v klidu si prohlédnout divadlo, posedět u kávy v divadelní kavárně či si dopřát krátkou procházku po Karlíně. Je těžké uspokojit přání všech, ale snad si program na tento čas dokázali najít všichni - včetně těch, kteří by naopak preferovali pozdější odjezd na představení. Rychlá a pohodlná cesta, pěkné počasí... vše probíhalo na výbornou až do samotného začátku představení, který přinesl některým z nás nemilé překvapení. Představitelka hlavní role byla na poslední chvíli alternována známou muzikálovou zpěvačkou Dashou. Příčinou změny byla náhlá hlasová indispozice a dle reakcí z různých míst hlediště nebyla tato změna přijímána příliš kladně.

Pěvecký výkon a nasazení Dashy nejspíše většinu (zprvu negativně naladěných) návštěvníků přesvědčily, že se jedná o alternativu kvalitní a že Dasha právem patří mezi nejčastěji obsazované muzikálové zpěvačky. Samotný závěr představení patřil jí a zaslouženě vzbudila největší divácký ohlas. Snad se na tomto hodnocení shodla i většina diváků z Červených Peček, kteří představení navštívili. Pozvánka na další představení vyjde v nejbližší době a budeme velmi rádi, když se

počet účastníků alespoň zopakuje a v lepším případě i zvětší. Místa na tato představení jsou určena nejen Vám (občanům městyse) ale i vašim známým, přátelům a kamarádům.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

POJEĎME NA VÝLET

Kulturní komise plánuje výlet na tvrz Malešov. 1.-2.9.2012 se uskuteční 10. ročník tradiční akce Dobývání Malešova.

Pokud se nestane nic neočekávaného, bude letos hostem The Company of Saint George, která je evropskou špičkou v oblasti rekonstrukce života na konci 15. století. Toto uskupení ještě nikdy nenavštívilo Českou republiku, ale zato bylo hostem mnoha významných muzeí, hradů a dalších institucí v mnoha zemích Evropy. Dá se říci, že je to poprvé, co tato skupina, založená před 30-ti lety mimo jiné i Johnem Howem, zavítá do některé země střední a východní Evropy. John Howe je ilustrátor knih J.R. Tolkiena a též umělecký poradce pro slavnou filmovou verzi Tolkienových knih.

V případě dostatečného zájmu lze objednat autobus pana Lhotáka. Bližší informace budou včas uveřejněny, ale předběžně se můžete nahlásit v knihovně.

M. Hurtová

Přijede Žalman

Dalším ročníkem bude v pátek 29.6. pokračovat seriál přehlídek folkových, trampských a country seskupení či jednotlivců - Červenopečecká pecka, který už spoustu let hostí zahrada za kuželnou. Pavel "Žalman" Lohonka, vystupující pod koncertním názvem Žalman a spol., se rozhodl pro malé pozměnění stylu a vždy jednou za měsíc vystupuje pod názvem Žalman a hosté, kde se obklopil muzikanty ze svých dřívějších projektů. Tuto stálíci na folkovém nebi doplní countryová skupina z Chlumce nad Cidlinou "Western Country song", blugrassová kapela "Brzdaři" z Kutné Hory, jejichž basák Pepa Voda bude celý večer provádět průvodním slovem, zajímavé duo z Chomutova "Mimo tón" a zahajovat v 19.00 hodin budou jako vždy domácí Trampoty.

Koná se za každého počasí. V případě nepřízně návštěvníky zachrání sál sokolovny.

Sosák

KAM NA VÝLET

Ztracená ulička je původní romantické zákoutí města Kolína. Ještě nedávno to byla nevzhledná, mříží uzavřená ulice. Na kamenné zdi jsou připevněny desky s fotografiemi a životopisy významných kolínských rodáků, na které by se nemělo zapomenout.

Jean Gaspard DEBURAU - mim, nesmrtelný Pierot

Hugo Sonnenschein SONKA - židovský básník

Josef Popper LYNKEUS - fyzik, myslitel, spisovatel

Gustav FRIŠTENSÝ - legenda světového zápasnictví

Zdeněk RYKR - malíř, grafik

Projekt rekonstrukce uličky byl financován z grantového programu TPCA.

Vstup do Ztracené uličky je pod budovou, ve které sídlí Městská policie.

VÝSTAVY

GASK - Jezuitská kolej Kutná Hora

Jagellonci a jejich doba 1386 - 1572

od 20. května - 30. září 2012

Muzeum v Kolíně - Brandlova 27

František Kmoch a jeho tradice

od 10. května - 26. srpna 2012

Miškovská Věra

Rekonstrukce interiérů radnice

Vážení spoluobčané, od poloviny června do konce října bude probíhat celková rekonstrukce vnitřních prostor Úřadu městyse, která bude zahrnovat změnu systému vytápění na plynové, zateplení stropů, rekonstrukci sociálního zařízení, výměnu podlah, změny v umístění jednotlivých kanceláří, rekonstrukci počítačové sítě, nové vybavení nábytkem a zřízení bezbariérového přístupu (instalaci osobního výtahu). Výběrové řízení na dodavatele stavby proběhlo v měsících březen- duben 2012. Zúčastnilo se ho šest stavebních firem. Rozhodujícím kritériem byla nejnižší cena zakázky. Zvítězila firma Prostav s.r.o., která nabídla cenu 3,8 mil. Kč. Požádali jsme o dotaci Středočeský kraj, ale jako obvykle bezúspěšně- již čtvrtý rok po sobě- takže nezbyvá, než se spolehnout na vlastní zdroje.

Je tato akce nezbytná?

Domnívám se, že ano. O nutnosti rekonstruovat interiéry radnice uvažujeme několik let a myslím, že čas došel. Možná, že si to mnozí z nás neuvědomují, ale léta běží a vybavení úřadu stárne. Zásadním problémem posledních let bylo vytápění. Elektrická akumulární kamna ze 70- tých let bylo nutné často opravovat, teplota se nedala regulovat a především to bylo topení nesmírně drahé. Velkou úsporu přinese i zateplení stropů. Změnou vnitřního uspořádání chceme zpříjemnit a zkvalitnit naše služby občanům. Zásadní změnu bude představovat instalace výtahu, který usnadní využívání služeb úřadu i lidem se sníženou pohyblivostí. Tím bude dosaženo jednoho z požadavků, který je v poslední době stále aktuálnější, tedy bezbariérového přístupu. Jen na okraj- instalace výtahu představuje částku cca 750 000 Kč!

Jak zajistíme služby občanům během rekonstrukce?

Protože nelze přerušit či výrazně omezit práci Úřadu městyse na tak dlouhou dobu, hledali jsme vhodné prostory pro přechodné umístění úřadu. Nakonec zvítězila varianta umístění úřadu v budově školy. Budeme dočasně pracovat v bývalém bytě ředitele školy, který má zvláštní vchod a nebudeme si tedy se školou vzájemně překážet. Činnost poštovního úřadu nebude přerušena a pošta bude po celou dobu rekonstrukce fungovat normálně.

Závěrem chci říci, že podobné radikální řešení je čas od času nutné. Námitka, že to ještě mohlo počkat, je možná oprávněná, nicméně si musíme uvědomit, že vnitřní vybavení, vytápění a

podlahoviny jsou 30-50 let staré. Bezbariérový přístup do úřadu bude v brzké době požadován povinně, výměna topného systému a zateplení stropů je v době drahé energie ekonomicky nezbytná a výhodná. Věřím, že se dodavatelská firma svého úkolu zhostí úspěšně a na podzim otevřeme nové radniční prostory, na které budeme právem hrdi.

Mgr. Jan Dvořák, starosta

Rozloučení 9. třídy

Milí čtenáři, určitě se s námi rádi vrátíte do lavic první třídy. Vzpomínáme si na 1. září 2003, jak jsme stáli před školou jako malé, vykulené a natěšené holčičky a malí neohrožení kluci. Naši učitelé a rodiče si jistě dobře pamatují, jak jsme jako malí procházeli hlavním vchodem školy, jak jsme se poprvé posadili do lavic a čekali na první zazvonění školního zvonku.

Poznali jsme tu mnoho lidí. Od první až do třetí třídy nás provázela paní učitelka Chmelíková. Naučila nás základní znalosti, číst, psát a počítat. Myslíme, že se jí to podařilo splnit na jedničku. Paní učitelka Kopecká nás přebírala do čtvrté třídy a pořádně nás vychovala. Vedla nás k zodpovědnosti, dobrému chování a utužování kolektivu až do páté třídy. Paní učitelka nás všechny naučila hrát na flétnu, vystupovali jsme na mnoha akcích školy. Hudební výchovu nás učí až do teď.

Na druhém stupni jsme dostali třídního učitele, o kterém se nám ani nesnilo - pana učitele Kopřivu. Máme s ním dobrý vztah. Pana učitele bychom nikdy nevyměnili za někoho jiného, prožili jsme společně spoustu nezapomenutelných zážitků. Byly to krásné roky plné smíchu a radosti, ale také plné smutku a beznaděje u testů.

Za přípravu na cestu životem neděkujeme pouze jemu, ale i dalším učitelům, postupně nás naučili řešit jakékoliv problémy. Chtěli bychom poděkovat za vše, co nás naši učitelé ve škole naučili a za pomoc při řešení problémů.

Všem učitelům a zaměstnancům školy děkujeme, že to tady s námi těch devět let ve zdraví přežili, dost často jsme se divili, jak s námi učitelé mohli vydržet některé chvíle.

V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat paní ředitelce Štěpánce Hanzlové a také bývalé paní ředitelce Marii Trpišovské za možnost studovat na této škole.

Myslíme, že každému se po základní škole bude stýskat, máme před sebou ještě dlouhou cestu, ale nikdy na těchto devět let nezapomeneme.

„Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám.“

Devátáci

Jarní žákovské úspěchy

Dovolte mi, abych Vás seznámila a trochu se tak i pochlubila úspěchy našich žáků, za které si v druhém pololetí školního roku zasloužili řadu ocenění a medailí.

- Václav Trpišovský (4. tř.) reprezentoval školu v matematické soutěži Z5 a umístil se na 3. místě v konkurenci žáků 5. tříd.
- V okresním kole recitační soutěže Dětská scéna uspěly žákyně K. Hrejsemnou (2. tř. - čestné uznání), P. Pecová (2. tř. - postup do krajského kola) a Z. Heřmánková (7. tř. - postup do krajského kola).
- Ve výtvarné soutěži České televize o nejhezčí postavičku TYA se umístila práce M. Chaloupkové (1. tř.)
- Práce J. Čermákové (2. tř.) obsadila ve výtvarné soutěži Požární ochrana očima dětí 1. místo v okresním kole a postupuje do kola krajského.
- Z okresního kola pěvecké soutěže v sólovém zpěvu přivezla P. Pecová (2. tř.) první místo, Klára Nobilisová (4. tř.) 2. místo, Tereza Večerková (9. tř.) 2. místo a B. Žembová (9. tř.) první místo. Z okresního kola se bohužel dále nepostupuje.
- 40. ročník Mezinárodní dětské výstavní soutěže Lidice přinesl naší škole nečekaný úspěch:

JAKUB URBÁNEK (2. tř.) obdržel v obrovské konkurenci 26 tisíc prací nejvyšší individuální ocenění - medaili Lidická růže. Porota dále udělila medaile škole za kolekci loutek kroužku keramiky MŠ - Z. Dejmkové, A. Horáčkoví a T. Štechrové a kroužku keramiky ZŠ - M. Bílému, M. Fialovi, B. Hynčicové, K. Poláčkové, F. Roušalovi, F. Zíchovi. Na plakátě a propagačních materiálech k výstavě byla použita foto loutek ze ZŠ a MŠ a Červené Pečky (B. Hynčicové, J. Urbánka a M. Bílého). Celé soutěže se účastnilo mnoho tuzemských i mezinárodních uměleckých škol a bylo velikým překvapením, že práce našich žáků uspěly v takové konkurenci.

Obrovské poděkování patří paní uč. I. Kopecké, která vše s dětmi připravila, vyrobila a odvezla výrobky do Lidic.

Ve zbytku školního roku nás čekají ještě Kolínské sportovní dny. Doufáme, že i naši sportovci se neztratí a vybojují další medaile a skvělá umístění.

Mgr. Štěpánka Hanzlová

Konec školního roku v MŠ

Prázdniny se rychle blíží a s nimi i konec školního roku. Kvalitní práce pedagogů ve výchovně vzdělávacím procesu se odráží na chování, návycích, rozumových a tělesných dovednostech dětí navštěvujících MŠ.

U všech dětí je znatelný posun, ať větší či menší, záleží na specifickém vývoji každého jedince. Všechny pedagogy nejvíce potěší, že se děti do MŠ těší a pláč, který se objevoval většinou u nejmenších dětí na počátku školního roku, vystřídal úsměv. V současné době jsou i takové děti, které z MŠ nerady odchází (někdy i s pláčem). Děti nejstarší věkové skupiny získaly řadu nových zkušeností, znalostí a dovedností, což ocenily i učitelky ZŠ v hodinách nanečisto. To svědčí o dobré připravenosti těchto dětí na vstup do ZŠ.

Školní rok se nezapomenutelně chýlí ke konci a MŠ čeká ještě mnoho akcí: výlety (Perníková chaloupka u Pardubic, zámek Loučeň a jeho labyrinty), návštěva Kolína (Borky, Kmochův ostrov), divadelní představení v MŠ, zábavné odpoledne s rodiči (soutěžní disciplíny pro děti a jejich rodiče na zahradě MŠ, zahradní vernisáž dětských prací a společný táborák), zábavné indiánské dopoledne s poníky, Den dětí, návštěva dopravního hřiště a nakonec slavnostní rozloučení s předškoláky.

MŠ doufá, že všechny naplánované akce proběhnou ke spokojenosti dětí i jejich rodičů.

Na závěr bych chtěla všem popřát pěkné prázdniny a rodičům poděkovat za spolupráci a sponzorské dary.

Hana Beňovská

Olympiáda v Moskvě

Vážení čtenáři,

v jednom z předešlých čísel Pečeckého čtvrtletníku jsem se rozepsala o Natálii Romportlové, zákyni 3. třídy naší základní školy. Tehdy jsem popisovala její úspěch při posledním Mistrovství světa v Liberci. Společně se svým kolínským týmem CrossDance tehdy získala titul vicemistrně ČR a světa a titul mistrně Evropy v latinoshow. Tento úspěch je nominoval na 9. Světovou taneční olympiádu do Moskvy, která se konala tento rok od 29. 4. – 9. 5. Domů se děvčata vracela jako Olympijské vítězky!!!

Jak vše probíhalo v následujících řádcích popisuje trenérka Naďa Eretová a Natálka v závěru článku přidala také svých pár vět.

Můžeme být všichni právem pyšní!

Zdena Chmelíková

Info o cestě a o pobytu

Let do Bruselu i pak následně do Moskvy probíhal bez problémů, i když 3 tanečnice a trenér Vladimír Vidner ještě nikdy letadlem neletěli. Drobná dobrodružství začala hned po přistání na moskevském letišti Domodědovo. Předem objednaný hotelový transfer nedorazil a domluvy s místními taxikáři byly zpočátku obtížné. Taxikáři nakonec zcela vyčerpáni odsouhlasili cenu 5000 rublů a vedli nás neznámo kam. Ukázalo se, že se opravdu nejedná o místní mafiány – taxík byl veliký, klimatizovaný a pohodlný. Po dvouhodinové cestě Moskvou jsme pochopili, že náš taxikář ZABLOUDIL, ale po další půlhodině jsme konečně našli náš hotel.

Po Moskvě jsme se pohybovali metrem, to bylo čisté a bezpečné. První návštěva olympijského stadionu v Sokolnících nás čekala hned druhý den ráno. U vstupu jsme prošli detektorem zbraní (nikdo u sebe žádnou neměl), všichni se vyfotili na registrační kartičku a v poklidu zařídili registraci. V průběhu pobytu jsme sledovali mnohá taneční klání a sbírali inspiraci, každý den jsme trénovali – a protože bylo krásné počasí, tak venku v parku. Kromě tréninku si holky užily i vysokých lanových aktivit, které mladé sportovce lákaly hned blízko olympijského komplexu. V hale naše tanečnice potkávaly staré známé z MS v Liberci (Italy, Maďary a Rusy) a vesele se s nimi zdravily.

Soutěžní sobotní den začal pro naše slečny ve 4 ráno podle našeho času – takže bylo obtížnější naladit tu správnou náladu a bojového ducha. Ale podařilo se a Čarodějky zatančily na výbornou. Latinoshow minitýmů se sešlo na olympiádě 6, z toho pouze dva dětské, ale boj byl nakonec ještě tvrdší než souboj s 12 světovými týmy na MS. Proti malých českým Čarodějkám stál nejlepší dětský tým Ruské Federace – sportovci vyrůstající tvrdým ruským drilem a trénující mnoho hodin denně. Technika latinotanců stála na straně ruského týmu, ale naše tanečnice strhly porotu a diváky svým živelným projevem, rychlostí a výrazem. Před vyhlášením jsme byli hodně napjatí – holky stály na palubovce a svíraly českou vlajku, trenér a všichni další z našeho týmu nervozitou ani nedýchali.

Moderátor nás napínal hodně dlouho, ale nakonec to padlo: hrála česká hymna a malé tanečnice z Kolínského CrossDance hrdě vystoupaly na nejvyšší stupínek. Staly se olympijskými vítěžkami, pro ČR povevou zlato! Na tanečnice čekala malá oslava, odšpuntovaly dětské šampaňské a měly prodlouženou večerku. Ale i v den vítězství trenér neodpustil dvouhodinový trénink nové choreografie. Kromě soutěží, tréninku a sledování tanečníků z celého světa jsme si samozřejmě našli čas i na prohlídku Moskvy. Lákalo nás Rudé náměstí i Kreml – ale kvůli blížícímu se 9. květnu a také inauguraci nového prezidenta byla Moskva obšancována tisíci vojáky, některá místa byla úplně uzavřena, jinde byl vstup jen omezený. I tak jsme viděli dost, zažili atmosféru města a vstřebali spoustu zážitků. Holky se těšily na nákupy suvenýrů – to měly dovolené výměnou za to, že ochutnají ruský boršč a pirožky. Trenér s lékařem výpravy si odvážně objednali i pelmeně s losem a medvědem. Všechno bylo moc dobré, lidé okolo s malými tanečnicemi zapřádali rozhovory, po pár dnech holky uměly ruský požádat, poděkovat, pozdravit a říct něco o sobě. Při cestě zpět nás čekaly zosťžené kontroly na letišti a jeden ztracený kufr, ale celkově byl moskevský výlet pro mladé tanečnice skvělou zkušeností. Potvrdil, že se malý český tým neztratí ani ve velkém

tanečním světě a trenérovi dal za pravdu, že tyhle malé holky mají před sebou velkou taneční budoucnost. Jako pochvalu dětskému minitýmu slíbil, že z nich příští rok sedře kůži. A tyhle devíti až desítileté holky se pak na letišti sebraly a za všechny svoje zbývající peníze koupili trenérům nového maskota jako poděkování za jejich práci.

Naty Romportlová: V první řadě bych chtěla poděkovat Vládovi, Nadě (trenérce), Danovi (zdravotník) a Daně (česání, líčení) za to, že byli ochotni s námi jet a že nám na tuhle soutěž sehnali sponzory (MULTISCAN s.r.o.). V Moskvě jsem byla moc ráda. Nejvíce mě zaujalo Rudé Náměstí a Kreml. A samozřejmě úplně nejvíce jsem byla šťastná, že jsme se staly olympijskými vítěžkami, protože kvůli tomu jsme tam letěly. Jsou to sice jen 3 minuty, ale stálo to za to. Moc se mi v Moskvě líbilo a ráda bych se tam jednou vrátila. Snad se nám to ještě někdy povede. Ještě jednou všem díky, že to s námi vydrželi.

DRAMATICKÝ KROUŽEK

Dramatický kroužek navštěvovalo v letošním školním roce 22 žáků školní družiny.

Děti si mohly vyzkoušet nejrůznější dramatické techniky a také pohybovou přípravu, cvičení na správné držení těla a dýchání. Hlavně jsme se všichni bavili a užili si plno legrace. "Profíci", kteří chodili do kroužku již vloni, učili nováčky, protože mezi námi byli i prvňáčci.

V březnu nás čekalo vystoupení pro rodiče, spolužáky a děti z mateřské školy. Do programu jsme zařadili ukázky grotesek, etudy, pohádku Paní Zima, na které se děti autorsky podílely. Nyní už nacvičujeme pohádku další tentokrát... ale nebudeme prozrazovat. Sejdeme se určitě zase po prázdninách a do té doby načerpáme plno sil na naše miniherecké umění. Musím pochválit všechny děti, které do kroužku chodily, a těším se na ně v dalším školním roce.

Věra Vejtrubová

Zprávy ze školní družiny

Školní rok se pomalu chýlí ke konci a ve školní družině nám utekl docela rychle.

Zažili jsme plno zábavy, sportovali jsme, vyráběli, přečetli jsme spoustu zajímavých knížek a hlavně si hráli. Máme ve družině nepřeberné množství her a stavebnic.

Děti se zúčastnily několika výtvarných soutěží a vyhrály pěkné ceny. Po celý školní rok jsme pilně sbírali krabičky od čaje a tvořili rekord (nyní jsme jich nasbírali přes 500). Celá akce vyvrcholí v podobě krabičkového dne. Co nás čeká v tento den zatím nebudeme prozrazovat.

Počasí letos nepřálo výletu na hory, ale za to se v květnu družina vydala na rozhlednu Bára, do rekreačního lesa a za koníčky do Slatiňan.

Mnoho dětí navštěvovalo kroužky nabízené školou včetně kroužku ŠD dramatického.

Co nás ještě čeká? Zábavné odpoledne plné her a soutěží na konci června a potom už se rozloučíme a budou prázdniny.

S přáním příjemného prožití prázdnin a dovolených se loučí vychovatelka školní družiny.

Za ŠD Věra Vejtrubová

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme šestý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp.17 na NÁMĚSTÍ – bývala zde pekárna

Přeše se rok 1734. Rok jako každý jiný. Jen pro místní obyvatelstvo rok významnější než ostatní. Tímto rokem totiž skončila doba neslavného panování panovačného Jeho Excelence vysoce urozeného pana Karla Jáchyma, Svaté říše římské hraběte Bredy, dědičného pána ve Špandavě (u Berlína), jakožto milostivé vrchnosti na řadě panství, císař. král. milosti skutečného tajného rady, komorníka, královského místodržícího a většího soudu zemského asesora (přísedícího) v království Českém.

Nákladný život, neuvážené nákupy a machinace s penězi vedly k zadlužení celého jeho panství, které se sestávalo z Tachlovic, Červeného Újezda, místních Peček, Radboře, Malešova a Aumonína.

Rostoucí tlak věřitelů a platební neschopnost hraběte vedly nakonec k ustavení nucené správy, kterou byl pověřen sekvestor (vnucený správce) Václav Isidor rytíř Obytecký z Obytec.

Hlad po penězích byl veliký a tak během čtyř let, co vnucená správa probíhala, bylo rozprodáno mnoho z kmenového majetku.

Tento osud postihl kromě jiných i stavení čp.17, stojící na východní a půlnoční straně městečka. K této panské chalupě patřily 3 strychy rolí (3/4 ha) a byla prodána 27. září 1735 za 70 kop grošů míšeňských Václavovi Syrovému. Složil 3 kopy závdavku a zbytek splácel ročními splátkami, tak jak bylo obvyklé.

K chalupě se vázala povinnost placení ročního úroku 5 zlatých a 30 krejcarů a 8 dní pěší roboty o žních. Jelikož stavení bylo značně zpustlé a neudržované, byla mu cena dodatečně snížena o 6 kop.

Když Václav r.1764 zemřel, přešla chalupa 6.prosince v původní ceně na jeho syna Karla. Ten ji postoupil 25.května 1803 dceři svého bratra Jana Lidmile, provdané Dvořákové.

Ta ji po necelém roce prodala 22.března 1804 Matějovi Sytařovi za 980 zlatých.

Po třech letech je stavení prodáno 26.prosince 1807 za 1.095 zlatých manželům Janovi a Barboře Měkotovým, novým to obyvatelům obce. Z domku se v té době platil roční úrok 3 zlaté a 15 krejcarů ve dvou splátkách a jeho držitel měl povinnost 8 dnů pěší roboty.

Od nich jej koupili švec Jan Durchánek s manželkou Alžbětou 6.března 1811 za 2.519 zlatých. V té době byl pozemek k nemovitosti patřící šacován jako pole a jeho výměra se uváděla něco málo přes 1 jito (0,6ha).

Když se jejich syn Karel 29.1.1832 oženil s dcerou Josefa Vařečky Annou, nechal mu otec připsat domek jen se zahrádkou v ceně 200 zlatých. Roku 1845 byl Karel již podruhé ženatý.

R.1877 domek koupil půlsedlák Josef Vik s manželkou Annou, příslušníci zdejší úspěšné rodiny, kteří již vlastnili vedlejší čp.15. Po Josefově smrti r.1904 jej zdědila jeho manželka Anna, která jej hned následujícího roku prodala manželům Josefu a Anně Pokorným.

Po deseti letech, r.1916 jej koupili manželé František a Emilie Zemanovi. František byl řezník a obchodoval s dobyt看em. Později koupili za kostelem domek čp.52.

Roku 1927 se novým majitelem stal Karel Prášek. Ten r.1938 otevřel v domě pekárnu a provozoval ji až do znárodnění r.1948.

V roce 1950 domek s krámem koupil řezník Miloslav Matějka s manželkou Marií. Miloslav byl jedním z posledních v obci, kterým bylo vydáno živnostenské povolení k provozování živnosti. Předmětem jeho povolení bylo podomní konzervování masa, se kterým skončil již rok potom, tedy r.1951.

V současnosti (2011) je Miloslav Matějka nejstarším občanem obce (*1919).

Ing. Heřman Kraml

SEZNAMTE SE

Pro letní rozhovor jsme si vybrali vedoucího skautského oddílu a kuželkáře Daniela Brauna.

Jak dlouho již chodíš do Junáka a proč?

Do našeho střediska jsem začal chodit v první třídě základní školy. Od začátku jsem členem třináctého oddílu, kde posledních 9 let funguji jako hlavní vedoucí. Junák a lidé v něm jsou neodmyslitelnou součástí mého života. Nedovedu si představit, co jiného bych dělal v pátek odpoledne. Stejně jako mnozí jiní odcházím v tento den z práce dřív, abych stihl začátek schůzky a mohl prožít dvě hodiny ve víru her spolu se členy našeho oddílu.

Všímáš si spolu s ostatními vedoucími, jak/jestli se děti během let mění?

Děti jsou asi trošku jiné než my v jejich věku, na druhou stranu ale nemohu říct, že jsou horší. Některé si méně váží věcí kolem sebe, což pociťujeme i my v parku kolem kluboven, kde se každou chvíli něco rozbije a to zejména v době, kdy nejsou schůzky. Na druhou stranu mi přijde, že některé jsou na sebe víc opatrné, což je asi dáno výchovou rodičů. Je škoda, že díky jejich strachu přicházejí třeba i o takové události jako je tábor. Během těch třech týdnů mimo domov získají děti nejen samostatnost, ale také zažijí spoustu nevšedních zážitků, na které budou mnoho let vzpomínat. Jsem velice rád, že kluci ze třináctky berou tábor jako nejlepší část prázdnin, protože stejně smýšlíme i my starší.

Před několika lety jsme spolu dělali rozhovor i o kuželech, jsi stále aktivní hráč?

Ano, je to již několik let, ale u kuželek jsem zůstal. Vlastně mě nikdy nenapadlo, že bych přestal hrát.

Jaký je rozdíl mezi kuželkami a bowlingem?

Jiný je materiál drah, stejně jako velikost a hmotnost koule i kuželek je naprosto odlišná. Herní systém je úplně jiný. Obecně se dá říct, že bowling je snadnější, proto je rozšířený jako zábava pro širokou veřejnost. Z toho také vyplývá, že dobrý kuželkář se neztratí na bowlingovém turnaji, ale opačně to zdaleka neplatí. Čtenáře možná překvapí, že je v České republice sedm úrovní dlouhodobých soutěží dospělých, které jsou řízeny Českou kuželkářskou asociací. Pro mládež jsou to tři soutěže plus Pohár mladých nadějí, ve kterém si turnajovým způsobem poměřují síly nejmladší hráči do čtrnácti let. Celkově je u nás registrováno přes 7 tisíc aktivních kuželkářů a kuželkářek.

Proč sis vybral právě kuželky a jaké byly začátky?

Na kuželnu v Červených Pečkách jsem chodil asi od deseti let. Tatka -Josef Šebor je dlouholetým předsedou místního kuželkářského klubu, takže bylo celkem jasné, že tento netradiční sport minimálně vyzkouším.

Co se událo ve tvém kuželkářském životě od našeho posledního rozhovoru?

Po pěti letech strávených v Kolíně, kam jsem přestoupil ještě v dorostu z Červených Peček, jsem začal vážně uvažovat nad návratem domů. V poslední sezoně se mi ovšem dařilo natolik, že jsem se stal druhým nejlepším hráčem třetí ligy. Společně s mým spoluhráčem (tou dobou úřadujícím mistrem světa v dorostenecké kategorii) Filipem Dejdou, jsme dostali pozvánku z prvoligového družstva Jihlavy. Po tréninku nám nabídli angažmá, což byl pro nás oba splněný sen a zároveň obrovská výzva. Již v té době se jednalo o třetí nejlepší klub v republice, který měl ve svém středu dva mistry světa z juniorské kategorie. Na začátku mého působení jsem se jim nemohl vykonat rovnat a tak mě čekalo hlavně sbírání zkušeností. Vzhledem k tomu, že v družstvu již působil jeden bývalý hráč Kolína -Martin Švorba, byla v následující sezoně téměř polovina týmu tvořena hráči z našeho regionu.

V současné době tedy hraješ nejvyšší soutěž za Jihlavu, čeho jste dosáhli?

Hned v první sezoně se nám povedl nečekaný úspěch, když jsme vybojovali první mistrovský titul pro tento klub. Ač kuželky nejsou masovým sportem, chodilo na naše domácí zápasy kolem padesáti lidí, což je plná kapacita kuželny. K titulu mistrů ČR jsme přidali i vítězství v Českém poháru. Následující sezóna se nesla ve znamení snahy o obhajobu, která nám nakonec utekla nejtěsnějším možným rozdílem. Díky druhému místu jsme postoupili na Evropský pohár do Splitu, kde jsme v konkurenci vicemistrů evropských zemí obsadili 5. místo, což je největší úspěch českého mužského družstva za posledních 10 let. Toto umístění nám zajistilo start v kuželkářské lize mistrů, kde jsme se střetli s obhájcem titulu Rot Weiß Zerbst. Z fotbalového pohledu to byl podobný souboj jako Plzeň s Barcelonou. Německý tým je složen výhradně z profesionálních hráčů, kteří mají kuželky jako práci na plný úvazek. I přes prohru to pro nás byl obrovský zážitek. Před minulou sezonou nás posílili dva hráči se zkušenostmi z Německa. Jediným cílem byl tak zisk titulu, který nám ale díky pokaženému závěru sezony opět unikl. Ač jsme brali opět stříbrné medaile, zklamání bylo veliké a vyústilo v odchod čtyř nejlepších hráčů do zahraničí, kde se dá kuželkami celkem dobře přivydělat. Před touto sezonou zaplnili volná místa odchovanci a začala éra budování nového týmu. Složili jsme nejmladší tým v historii první ligy mužů s věkovým průměrem 22 let. Museli jsme si zvyknout, že místo boje o vavříny nás čeká bitva o záchranu v nejvyšší soutěži. Evropský pohár se tentokrát konal v Italském Bolzanu, kde jsme skončili na 12. místě.

Jaká je vaše situace teď, před koncem sezony?

I přes počáteční problémy jsme první ligu mužů v Jihlavě udrželi, čímž jsme spoustu lidí překvapili. Celkově jsme obsadili 7. místo s pohodlným náskokem osmi bodů před sestupujícími. Kromě toho jsme stále ve hře o Český pohár, kde nás dělí jediná výhra od finále

zajišťujícího start v Poháru vítězů pohárů evropských zemí, což by byl obrovský úspěch, který bych osobně zařadil na úroveň titulu mistrů ČR.

Jaký je rozdíl v kuželnách na nejvyšší a regionální úrovni?

Ligové soutěže se hrají na kuželnách, které mají více drah, nejčastěji čtyři nebo šest. Většina heren má již moderní segmentové dráhy, které jsou citlivější na rotace, takže hráč musí mít lépe zvládnutou techniku hodu. Na druhou stranu se na těchto materiálech dá dosáhnout také vyšších výkonů.

Jak probíhají tréninky?

Trénuji zejména v Červených Pečkách, ideálně dvakrát týdně, 10 měsíců v roce. Před důležitým zápasem jezdím v týdnu do Jihlavy, abych si zahrál na domácí kuželnu, která je právě vybavena citlivějším typem drah. V soutěži hrajeme 120 hodů sdružených. O tréninku většinou házím kolem 150ti hodů.

Máš ještě nějaký nesplněný kuželkářský sen?

Hraní v Jihlavě mi již teď zabírá poměrně dost času, který bych mohl trávit třeba na výpravách s Junákem, takže si nedovedu představit, že bych jezdil koulet třeba do zahraničí. Během roku trávím asi 40 víkendů na cestách a je zřejmě jen otázkou času, kdy dám přednost klidnějšímu tempu. Do té doby bych si ovšem rád stihl zahrát o medaile na jednom z evropských pohárů. Nesmím také zapomenout, že bychom měli ještě alespoň jednou vyhrát mistrovský titul, protože ne všichni s námi mohli oslavit ten první ☺. Až skončím v Jihlavě, rád bych se věnoval v Červených Pečkách mládeži. Z tohoto pohledu je snem kuželna plná dětí, které budou mít radost z tohoto netradičního sportu.

Ptala se V. Miškovská

KOUPALIŠTĚ V ČERVENÝCH PEČKÁCH

Vím, že mnoho spoluobčanů nostalgicky vzpomíná na zlaté časy užívání koupaliště a nemůže se smířit se současným stavem. Považuji proto za potřebné, uvést v této věci bližší informace.

Začnu historií. Stavba koupaliště v Červených Pečkách byla zahájena již v roce 1956, dokončena byla v roce 1964. V tom roce bylo dne 21.června uvedeno do provozu koupaliště, které nám svou velikostí (50x32m) mohla závidět i některá města. Pamatuji si časy, kdy v horkých letních dnech bylo koupaliště obsypané dětmi i dospělými.

V roce 1973 byla provedena hrubá stavba kabin v prostoru současného „škvarového“ tréninkového hřiště, ta ale nebyla nikdy dokončena a později byla v havarijním stavu odstraněna.

V pozdější době byl stále větší problém s čistotou vody v koupališti. Ten byl způsoben dvěma důvody. Jednak prosakovalo bahno ze dna, které bylo pokryto betonovými dlaždicemi s otevřenými spárami, ale především byla stále horší přitékající voda. Ta byla přiváděna z potoka potrubím, které vedlo od Cihelského rybníka. Zpočátku prý byl na vstupu nějaký filtr, později filtr nebyl nebo

nefungoval a voda v potoce byla stále horší. Proti tvorbě řas v koupališti se do vody sypala modrá skalice. To sice bránilo tvorbu řas, ale prostřednictvím jedu ve vodě. Ještě později nastaly problémy s unikáním vody zčásti netěsným dnem, ale především rozpadajícími se stěnami i popraskaným potrubím na odtoku. Docházelo k situacím, kdy slabý přítok vody nestačil doplnit unikající vodu, ta pak nemohla odtékat přepadem a v bazénu zůstávalo mnoho nečistot. Stav koupaliště se natolik zhoršil, že v některých letech ani nebylo napuštěno a pokud ano, stejně se tam lidé nekoupali.

V roce 1996 byla provedena částečná oprava bazénu, při které byly nově obetonovány a natřeny obvodové stěny, opraveno schodiště a výtok vody. Dno bazénu nadále zůstalo nepevněné, dlaždice, původně uložené do písku, již ležely v bahně. Dle odborníků by ale ani mohutná armatura v betonu nezabránila praskání dna v tak velké ploše, pod kterou by bylo bahno, a proto se dno neupravovalo. Ani po této nákladné opravě už ale nebylo koupaliště užíváno jako dřív. V době vypuštěné vody vždy docházelo k rychlému zarůstání dna a následně pak k pracnému čištění. Dále se zhoršovala kvalita i množství vody na přítoku. Naplnit a udržet vodu v bazénu koupaliště bylo stále obtížnější a nákladnější. V té době se začaly výrazně rozšiřovat domácí bazény s nesrovnatelně čistší vodou a v betonovém bazénu pod lesíkem se tak koupali už jen psi a ojediněle ti nejotrlejší občané.

Dle údajů v knize pana Heřmana Kramla, ze které jsem čerpal i některá výše uvedená data, byla poslední „koupací sezona“ v roce 2000 a naposledy pak byl bazén napuštěn v roce 2004.

Z hlediska stále přísnějších hygienických požadavků nepřicházelo v úvahu, aby tato vodní nádrž byla provozována jako koupaliště, a tak se v posledních letech udržovala jako hasičská nádrž. Nákladně udržovat hasičskou nádrž v situaci, kdy k tomuto účelu může sloužit i nedaleký rybník, se jevílo velmi neekonomické. Problémy s nevyhovující vodou jsou způsobeny především obsahem splašků i fekálií v potoce, do kterého se dostávají z obydlí na vyšším toku potoka. Existence volně přístupné vodní nádrže s kolmými betonovými stěnami má pro vlastníka také bezpečnostní rizika. Pádem do vody totiž může dojít k neštěstí. V úvahu přicházelo ještě upravit bazén na přírodní vodní plochu – rybníček, ale tato varianta byla opuštěna pro nedostatečný přítok vody.

Proto zastupitelstvo městyse po dlouhé úvaze již před několika lety rozhodlo o zrušení stavby původního koupaliště tak, že bude postupně zavezeno. V tomto smyslu požádal úřad městyse o vyjádření stavební úřad a ten vydal rozhodnutí o odstranění stavby. Zavezením původního koupaliště bude vytvořena plocha, která by mohla sloužit jako rezerva – místo pro případné umístění budov Junáka, kdyby tyto nemohly zůstat v parku. Zavážení koupaliště bylo původně myšleno tak, aby se umožnilo ukládat inertní materiál (např. z oprav či rekonstrukcí staveb, případně nepotřebnou zeminu) především místním občanům. Zároveň ale byly obavy, aby se tak nevytvořila divoká a těžko kontrolovatelná skládka. Proto byla využita situace, kdy při stavbě nové čistírně odpadních vod (ČOV) jen pár desítek metrů vedle koupaliště, bylo nutné vytěžít a odstranit stavby „kubíků“ zeminy. Zastupitelstvo městyse proto odsouhlasilo, že prostor bývalého koupaliště bude poskytnut stavební firmě Prostav, která je dodavatelem nové ČOV, za účelem deponie horniny ze stavby ČOV, čímž zároveň dojde k úspoře při stavbě.

Miloslav Kubín

Čísla, která by mohla zajímat veřejnost

Nevím, do jaké míry je veřejnost informována, ale existuje webová adresa www.rozpocetobce.cz, která je primárně určena ke zvýšení znalostí občanů o rozpočtech obcí a měla by sloužit ke zprůhlednění jejich hospodaření. Na této webové adrese si může každý občan zjistit, kam směřují a jak jsou využívány peníze z rozpočtu jeho obce. Může si ověřit, jak jím zvolení zastupitelé hospodaří s obecními penězi a zda si zaslouží jeho důvěru. Myslím, že jsou to informace, které by měly každého voliče zajímat.

Nejprve několik čísel za rok 2011:

V prvním sloupku (kapitola rozpočtu 611) jsou sečteny výdaje na 1 obyvatele v Kč/rok, které zahrnují platy starosty, místostarosty, předsedů komisí a veškeré odměny zastupitelů.

Ve druhém sloupku (kapitola rozpočtu 617) jsou sečteny veškeré výdaje na chod úřadu obce (platy úředníků, náklady na vybavení úřadu nábytkem, počítači, kopírkami, náklady na veškeré kancelářské potřeby, náklady na otop, vodu a elektřinu, opravy a drobná vydání)

Obec	kapitola 611	kapitola 617
Cerhenice	657,33 Kč	2832 Kč
Červené Pečky	354,69 Kč	1331 Kč
Kácov	1135,64 Kč	2268 Kč
Plaňany	539,22 Kč	2231 Kč
Polepy	772,84 Kč	1852 Kč
Ratboř	1358,92 Kč	2023 Kč
Velim	584,25 Kč	2988 Kč
Velký Osek	440,98 Kč	1930 Kč
Starý Kolín	849,40 Kč	794 Kč
Žíželice	1066,51 Kč	5924 Kč

V přehledu jsou zahrnuty obce srovnatelné svou velikostí. Neuvádím zde města, mající na starosti např. stavební úřad a další. Rovněž sem nezahrnuji malé obce, které se potýkají s poněkud odlišnými problémy. Pokud vás tato informace zaujala, daleko více najdete na shora zmíněné internetové adrese. Jenom upozorňuji, že rozpočtová kapitola „dotace“ je zkrácena tím, že do r. 2004 procházely veškeré příjmy Základní a Mateřské školy rozpočtem obce. Myslím, že nezáživná statistika nám zde předkládá zajímavá čísla. Názor si jistě utvoříte sami.

Mgr. Jan Dvořák, starosta

Velikonoční skautské kuřátko

Opět po roce jsme se zapojily do projektu Pomozte dětem. Několik schůzek jsme vyráběly kuřátka, husičky či zajíčky a následně jsme je celý pátek 6. dubna prodávaly na městěčku. Někdo přispíval ve velkém, někdo nás raději obdaroval lízátky či lívanci, ale všem patří dík ☺. A jaká že je celková vybraná částka? No přeci krásných 4.288 korun

Za 7. oddíl Junáka Anka Linhartová

Memoriál

Jako každý rok uctíváme památku Hany Moravcové, Standy Petruse a Jaromíra Pilného Memoriálem, závodem, kde si děti vyzkouší své dovednosti a znalosti, které jim vedoucí předávají, v praxi.

28. dubna v 8 hodin jsme se sešli v zámeckém parku, abychom slavnostním nástupem zahájili závod. Bety se svým týmem připravila trasu, která vedla od kluboven, přes horní Červené Pečky a Háj do Dobešovic a zpět do parku. Cesta byla značena modrými a růžovými papírky.

Děti vybíhaly ve tříčlenných družstvech po oddílech. Nejdříve mladší dívky, mladší chlapci, starší dívky a nakonec starší chlapci. Na trati je čekalo 11 disciplín a na každé z nich mohly získat max. 30 bodů. První disciplínou byla první pomoc, dále všeobecné znalosti, uzlování, střelba, vlast a skauting, orientace, šifry, příroda, dopravní značky, myšlení a lanové překážky.

Podle mého názoru se Memoriál velmi vyvedl. Počasí nám přálo, účast byla hojná a disciplíny byly perfektně připravené. Slavnostní vyhlášení výsledků v krojích proběhlo na slavnostním nástupu u kluboven. Vítězové si zaslouženě vybojovali mnoho krásných cen. První místa obdržela poháry a květiny, které poté odnesli na hřbitov na hroby Hany, Standy a Jaromíra. Vítězná družstva mladších kategorií nás budou reprezentovat na okresním Závodu vlčat a světlušek v Kolíně 12.5.2012.

Umístění hlídek

Mladší dívky

1. Naty, Simonka, Anička (9. oddíl)
2. Bára, Anděl, Žížala (9. oddíl)
3. Terka, Anička, Pavlínka (8. oddíl)

Mladší chlapci

1. Robin, Bertík, Martin (11. oddíl)
2. Marek, Kuba, Čert (11. oddíl)
3. Honza, Pěťa (11. oddíl)

Starší dívky

1. Terka, Bára, Ivet (7. oddíl)
2. Naty, Zuzka, Barča (7. oddíl)
3. Agnes, Jeskyně, Barbie (6. oddíl)

Starší chlapci

1. Kulaťák, Opičák, Tom (11. oddíl)
2. Pekáč, Mára (11. oddíl)
3. Kulíš, Guláš, Chosé (12. oddíl)

VÝSTAVA

Trochu lepší svět: skautské století aneb Jak blaze jsme se měly v Praze

Každé malé dobro přispěje ve výsledku k „o něco lepšímu světu“. Proto je součástí skautské etiky myšlenka „jednoho dobrého skutku denně“. Skauti a skautky se tedy denně rozhlíží kolem sebe, aby nepřehlédli možnost někde trochu pomoci. Zároveň se zapojují i do rozsáhlých dobrovolnických projektů.

Po celý rok probíhají v různých koutech republiky oslavy stého výročí českého skautingu. A právě k této příležitosti byla sestavena výstava představující moderní, ale i historický skauting. V sále Muzea hlavního města Prahy si tedy můžete prohlédnout skautský stan, vyzkoušet svůj hmat, vyluštit šifru nebo se dozvědět více o skautské dobrovolnické činnosti. Výstava probíhá do 24. června, takže ať už jste skaut či nikoli, neváhejte a navštivte ji sami. My jsme ji zhlédly v neděli 20. května a jelikož na tento den připadl i Mezinárodní den muzeí, vstup jsme měly zcela zdarma. Nicméně do Prahy jsme se vydaly ze zcela jiných důvodů a ačkoli se to někomu může zdát přízemní, nejvíce jsme se těšily na ochutnávku skautské kuchyně. Té jsme se sice nedočkaly, ale to nám stejně nevadilo, jelikož výstava samotná byla velkým (i když ne naplánovaným) gastronomickým zážitkem.

Další naší zastávkou bylo Muzeum čokolády. Se skautingem souvisí zanedbatelně, avšak pro nás zanedbatelné bezesporu nebylo. Nejen že jsme se dozvěděly, odkud čokoláda pochází, jak se vyrábí a něco málo o její pouti historií, ale dokonce jsme byly svědky přípravy pravých belgických pralinek (nehledě na to, že jsme je pak mohly i ochutnat).

Posledním místem našeho výletu byl Vyšehrad a slavný hřbitov slavných - Slavín. Hlavním úkolem bylo nalézt hrob Antonína Benjamína Svojsíka, zakladatele českého skautingu. Plno zážitků a nově nabytých informací jsme vstřebaly během procházky přílehlým parkem, nachytaly bronz, ochutnaly tamější točenou zmrzku - jednoduše jsme si užívaly zbytek tak krásného dne.

A hned je svět o něco lepší...

Za 7. oddíl Junáka Naty, Barča, Racek jr. a Kíťa

9. oddíl – Junák Červené Pečky

<http://junak.cervenepecky.cz/9>

...úspěšně pokračujeme v celoroční hře, plníme stezky a vyrábíme na výpravy...

Velikonoční tvoření 24.3.2012

- není pochyb, že to bylo vydařené sobotní dopoledne. Potrénovaly jsme trpělivost, procvičily zručnost, příjemně si popovídaly a nakonec se těšily ze svého „díla“.

Výprava do Kutné Hory 20.-22.4.2012

- stručně a výstižně: šlo o víkend plný pohybu a „přírodních krás“. Vybavené hornickou halenou, helmou a svítilnou jsme si prošli podzemí /Hrádek/. Úspěšně jsme prošly stezkou kolem mlýnů k Velkému rybníku a zpět. Nechyběly „všemožné“ hry - ať už cestou či v místě našeho „táboření“ /klubovna kutnohorských skatů/. Síly nám zbyly i na pěší návrat do Červených Peček.

Stvořidla 12.-13.5.2012

- místo, kde jsme si vyzkoušely „pravé táboření“ a nejen to. Tady je malá „slovní ochutnávka“ našich zážitků z výpravy: cesta vlakem; stanování; turistika; hry; vaření na ohni; restaurace; zvířata; „divoká příroda“; legrace,... = prostě prima akce :o)

Klub důchodců ... a opět něco o dalším výletu

Město Slatiňany - rozkládá se na obou březích řeky Chrudimky. První písemnosti o Slatiňanech pocházejí z r. 1294, kdy zde stála pouze dřevěná gotická tvrz. Jejím vlastníkem byl zřejmě František ze Slatiňan. Koncem 16. století koupil panství pražský měšťan Bohuslav Mazanec z Frymburka a nechal na místě tvrze vystavět renesanční zámek. Největšího rozkvětu dosáhla obec v letech, kdy panství vlastnila rodina Auerspergů. V této době se Slatiňany stávají hospodářsky, ale i kulturně živým místem.

Zámek se v průběhu staletí proměnil v šlechtické sídlo splňující všechny požadavky moderního bydlení první poloviny 20. století. Po druhé světové válce byl zkonfiskovaný zámek využit k prezentaci jedné z největších hipologických sbírek světa.

My jsme si prohlédli jednu z nejmladších prohlídkových tras, nazvanou "zámecká", kterou nás provedl příjemný, a jak jsme zjistili, i nejmladší kastelán u nás. Dozvěděli jsme se o době Františka Josefa Auersperga, prohlédli jsme si vybavení a rodinnou atmosférou dýchající interiéry, ve kterých se setkáváte s příběhy lidí, kteří byli po dvě staletí mecenáši a ochránci ve Slatiňanech - knížecí rodinou Auersperg.

Hřebčín - byl založen r. 1898 jako zámecký rodinou Auerspergů. Tato rodina chovala honební koně pro parforsní hony a později dostihové koně, kteří tuto stáj reprezentovali po celé Evropě.

Od r. 1945 je tento hřebčín domovem zachráněných kladrubských vranů. V hřebčíně se chová nejstarší české plemeno starokladrubského vraníka, který se řadí mezi barokní rasy koní a vznikl pro ceremoniální účely panovnických dvorů.

Tento chov byl právě ve Slatiňanech v r. 1945 zachráněn a navrácen životu.

Koně jsou fascinující. Prohlídka stájí je pro nás nezapomenutelným zážitkem.

Cestou ze Slatiňan jsme se ještě zastavili v Závrati a navštívili jsme muzeum Berlovy vápenky. A přes Třemošnici, kde jsme ukončili tento výlet v báječné cukrárně, jsme se plni dojmů vrátili domů. Bylo to fajn.

Za KD K. Čurdová

Z knihovny

Stručný přehled akcí, které se uskutečnily od ledna 2012. V lednu proběhla první literární soutěž pro děti, v březnu jsme měli zábavné odpoledne se soutěžemi a povídáním o knížkách, v dubnu jsme tradičně navštívili Památník národního písemnictví, kde proběhlo vyhodnocení soutěže SUK - Čteme všichni o nejkrásnější knihy, vydané v roce 2011. Poprvé se na nás usmálo štěstí a Míša Veselá vyhrála 3 knížky. Během dubna probíhala druhá literární soutěž. V květnu pořádáme s dětskými čtenáři výlet na

Mydlovarskou naučnou stezkou.

V knihovně je nový soubor knih z Kolína. Opět připomínám všem, kteří mají možnost internetu, naše webové stránky - www.knihovnacervenepecky.webk.cz. Najdete tam informace z knihovny, ale i upozornění na zajímavé akce z nejen našeho regionu. Už je uveřejněn provoz knihovny o letních prázdninách - v knihovně a na webových stránkách.

M. Hurtová

ZNOVU DOTACE

Právě před rokem jsem do tohoto čtvrtletníku přispěl článkem, ve kterém jsem zdůvodňoval nevhodnost systému dotací. Mimo jiné jsem uváděl, že je to živné prostředí korupce a nehospodárného nakládání s veřejnými prostředky. V tomto čísle jsem chtěl znovu upozornit na nespravedlnost a zvrácenost tohoto systému v rámci Středočeského kraje. Jsou totiž obce, které dostávaly pravidelně dotace v řádech mnoha milionů korun a jiné obce, mezi které patří v posledních letech také Červené Pečky, které nedostaly ani korunu, přestože několik žádostí podaly také. Mezi štědrě dotované obce za vlády sociální demokracie ve Středočeském kraji patří nedaleké Cerhenice. Starosta obce pan Marek Semerád (mimo jiné také krajský radní a blízký spolupracovník i přítel hejtmána Ratha) se nestydí psát do okresního tisku, že oni jsou úspěšní, protože umí psát žádosti o dotace. Jako by tak chtěl naznačit, že jiní to neumí!

Po nedávném zatčení bývalého hejtmána Ratha to může vypadat, že jsem dříve neměl odvahu ozvat se v tomto smyslu nahlas. Musím potvrdit, že je to trochu pravda. Neměl jsem strach osobní, ale obavu, abych neohrozil možnost schválení podané žádosti obce, jejíž jsem obyvatelem. Snad všichni totiž věděli, že o úspěšnosti rozhodovala především stranická příslušnost starosty, případně správně zvolená poradenská firma, napojená na správné politiky. Nebudu na tomto místě spekulovat o tom, proč naše žádosti neuspěly, přestože byly zpracované dříve úspěšnými firmami.

Patřím k velké skupině lidí, kteří jsou velmi rádi, že byl přistižen a zatčen vysoce postavený politik, který si zřejmě myslel, že je nepostižitelný a může s penězi i s lidmi manipulovat tak, jak se mu líbí. Teď ještě doufám, že trestná činnost, za kterou jsou David Rath spolu s dalšími obviněni, bude dokázána a zločinci budou spravedlivě odsouzeni.

Miloslav Kubín

Problém parku - díl 2.

Je to takřka na den přesně čtyři roky, kdy jsme si na stránkách červenořepeckého čtvrtletníku stěžovali na „bezmozky“ a na jejich počínání v parku zahrnující ničení a rozbíjení všeho, co zničit a rozbít lze. Co se za ty čtyři roky změnilo? Bohužel v dané věci skoro nic. Pominu - li např. to, že jsme oplechovali dveře, aby nešly prokopnout, a to, že nám „dorostla“ další generace těch, kteří si v parku dokazují svoji sílu a výmečnost*.

A tak každý pátek přicházíme do parku s očekáváním, co nás překvapí a co se stane předmětem nápravy na nejbližší brigádě. A tak v pravidelných cyklech natíráme, uklízíme odpadky, zasklíváme okna, opravujeme okapové svody apod. Již si všichni zvykli na to, že tyto práce k parku patří a každý je už (bohužel) bere jako samozřejmost.

Čas od času však aktivity nezvaných návštěvníků nabudou na obrátkách a to se pak nestačíme divit, čeho všeho jsou „dětí“ schopny. Ano děti. Bohužel i ti, kteří parkem prošli a na budování věcí, které teď ničí, se vlastními silami podíleli a dost možná i ti, kteří park stále navštěvují.

Naposledy jsme takovouto aktivitu na našem majetku zaznamenali v březnu letošního roku. A byla to ta pověstná kapka, kterou pohár naší trpělivosti přetekl. Dolní část parku (areál kluboven a bezprostřední okolí) máme na základě smlouvy s majitelem pronajatou a je naším právem si svůj majetek chránit. Z tohoto důvodu

jsme se rozhodli přistoupit k opatřením, které brzy částečně omezí pohyb v této části parku. Tomuto řešení jsme se dlouho bránili, ale po zvážení všech pro a proti jsme se rozhodli touto cestou jít i s rizikem, že ne všichni tuto naši aktivitu pochopí. Není však zbytlí, alespoň v dané situaci.

Přes prázdniny v loňském roce jsme do parku instalovali automatickou kameru, která snímala každý pohyb, který se před ní odehrál - ve dne i v noci. Několik CD plných snímků stálých návštěvníků nám stále leží ve skříni přesto, že koncem prázdnin se kamera záhadně přemístila o několik km dál a místo parku najednou monitorovala vjezd do muničáku. Ale to je jiná písnička. Mnoho rodičů by se asi hodně divilo, kdo všechno a s kým se po večerech schází ve stínu stromů nejenom na cigárko. A několik „plnoletých“ mladíků by mělo asi problémy za poskytování alkoholu mladistvým. Bohužel ale žádný snímek není použitelný pro vymáhání vzniklé škody na našem majetku.

Kdo ví, třeba kdyby se podařilo někoho chytit, vyfotit při činu, situace by se zklidnila. Ale na to jsme sami krátkí a tak prosíme všechny, kterým není dění v parku lhostejné, o pomoc.

Středisková rada Junáka

* výměcnost = nízká hranice inteligence hraničící s demencí

Baby klub ČEPEČKY

...na „svě“ si přišli dospěláci i děti...

Numerologie 21.2.2012

- o tom, co můžeme odhalit pod datem narození našich malých ratolestí a jak jim dále můžeme pomoci při jejich dalším rozvíjení, jsme si povídaly s paní Ivou Drdovou z centra Mozaika Kolín.

Divadélko „Můj medvěd Flóra“ 21.3.2012

- představení pro děti odehráli herci z divadelní společnosti Kejkklř.

Čarodějnické ladění 25.4.2021

- středeční odpoledne jsme si příjemně zpestřili posezením u ohně, opékáním vuřtů, skotačením na louce i dováděním na dětském hřišti u MŠ.

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme sedmý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp.59, ul. Dr. DVOŘÁKA – vlajková loď Viků

Další z těch nejstarších stavení, které se nachází bezprostředně při stánku Božím. Postaveno bylo na západní straně tehdejšího rynku (návsi).

Tento původně přízemní vrchnostenský domek byl již 5. ledna 1668 prodán za Hanuše Bedřicha hraběte Trauttmansdorffa Ondřeji (Andrejovi) Jirmusovi. Ten za něj zaplatil 50 kop grošů českých. Současně s tím mu byla do knih zapsána povinnost pouze 3 dnů pěší roboty za rok a placení úroku do vrchnostenského regálu ve výši 1 kopy grošů. A tak jako každý měl na vrchnostenský stůl dodat za rok jednu slepici, či za ni zaplatit 7 krejcarů.

Na počátku nového století již ani ovdovělý Ondřej nebyl mezi živými a zůstaly po něm jako sirotky dvě dcery Eva a Marie, které byly na prahu zletilosti.

Domek nabyl od nich syn gruntovníka z čp.23 Mikuláše Jelínka – Matěj /*1690/. Ten se ale po smrti svého otce roku 1721 ujal rodného gruntu. S manželkou Dorotou měl v té době dvě malé děti.

9.dubna 1725 Matěj Jelínek domek prodal s přídavkem 3 věřelů (3/4 korce = 0,25 ha) polí od svého gruntu Matěji Ulrychovi za 48,5 kopy grošů.

Jelikož chalupník a poklasný Matěj Ulrych /*1687/ s o tři roky mladší manželkou Magdalenou neměl žádné děti, vzali si jako schovanku Alžbětu, dceru Pavla Huby z Nebovid. Ti se o ni starali a ona jim věrně sloužila.

Tak se stalo, že Matěj se souhlasem vrchnosti jí postoupil stavení, které jí bylo zapsáno 17.října 1753 v ceně 51,5 kopy grošů poté, co se provdala za Bernarda Marleho.

Chalupník Bernard /*1723/ byl o šest let starší než Alžběta. Spolu měli pět dětí. První a poslední byli chlapi - Matěj a Josef. Matěj se pomalu blížil k plnoletosti, Josef byl teprve tříletý.

1.října 1790, když se Bernard dostal do potíží, domek předal svému zeti Matoušovi Dovrtilovi, který měl za manželku Bernardovu nejmladší dceru Kateřinu. Tomu byla zapsána v ceně 360 zlatých.

Když Matouš Dovrtil zemřel bez poslední vůle, přešel domek na ovdovělou Kateřinu. Ta se poprvé vdávala jako mladička a do druhého manželství vstupovala ve svých třiačtyřiceti letech roku 1801.

Z prvního manželství žádné dítě neměla. Domek po rodičích jí byl připsán 9. března 1801.

Její druhý manžel, stejně starý Jan Kohout /*1768/, pak měl s Kateřinou dceru Alžbětu.

Manželé Kohoutovi prodali 14.července 1804 domek Janu Holečkovi z Dobešovic, který ho koupil za 2.259 zlatých pro svého syna Václava.

Protože byl sem přistěhovaný, byla mu připsána vysoká robotní povinnost, která činila 1,5 dne za týden, což byl v obci nejvyšší závazek. Navíc měl platit úrok do vrchnostenské pokladny o sv.Jiří a sv.Havlu po 44,5 krejcarech.

Po šesti letech Václav Holeček domek prodal 31.července 1810 Janu Kalašovi /*1740/. Ten se po své šedesátce znovu oženil s o více než čtyřicet let mladší Annou a měl s ní ještě dvě dcery, z nichž mladší Marie se narodila nedlouho před jeho sedmdesátinami.

V domku zůstal bydlet jako nájemník mladý Václav Holeček, který se mezitím oženil dcerou Jana Hůly z Nebovid Barborou a měl s ní v krátké době tři děti.

Když Jan Kalaš hospodářství kupoval, bylo k němu připsáno 5 jiter polí (2,8 ha) a zahrada. Za to vše zaplatil 3.540 zlatých.

18.ledna 1812 Jan nechal přepsat hospodářství na svého jediného syna z předchozího manželství Jana, který však byl v té době ještě nezletilý. Jan byl po otci potentní a tak se ještě jako neplnoletý oženil 30.listopadu 1814 s Annou, dcerou místního půlsedláka a hostinského Josefa Sojky z čp.37. Ta mu přinesla věnem 520 zlatých a on ji za to nechal připsat polovinu hospodářství.

Ale Anna brzy zemřela. Mladý Jan /*1797/ byl již na počátku dvacátých let nového století znovu ženat s Marií a měl s ní dvě malé děti Alžbětu a Jana.

V polovině třicátých let již měli pět dětí a v domku s nimi bydlela jeho ovdovělá matka a sestra Marie.

Při soupisu obyvatel roku 1845 s nimi bydlel již ženatý syn Jan s rodinou a pětaosmdesátiletá matka.

V roce 1842, když se nejmladší Jan /*1821/ oženil s Terezií, byl jim připsán domek jako svatební dar.

Spolu měli sedm dětí, z čehož byly jen dvě dcery.

Po smrti Jana roku 1883 hospodářství zdědila ovdovělá Terezie, která ho roku 1896 prodala manželům Josefu a Antonii Vikovým.

Josef /*1821/ bývalý starosta obce v letech 1868-70 a 1878-83, patřil do čtvrté generace zdejšího významného rodu truhlářů a podnikatelů. Byl zakladatelem úspěšného truhlářského, dynamicky se rozvíjejícího se podniku. Tento domek nebyl jediným, který vlastnil.

S manželkou Antonií, rozenou Žateckou ze Zibohlav měl šest dětí, z nichž jediný syn, který se dožil dospělosti, Alois Martin byl pokračovatelem v podniku, který neustále rozšiřoval své aktivity. Vedle samotného truhlářství to byl smíšený obchod, prodej uhlí, palivového dřeva, pohřební služba a výroba rakví, konsignační sklad řeziva a další.

Jako úspěšný podnikatel v průběhu času vlastnil v obci řadu domů (devět), z nichž mu nakonec zbyl pouze jediný a to čp.61, který je dnes v majetku manželů Sosnovcových.

Na přelomu století se již na průčelí tehdy ještě přízemního domku skvěl firemní štít, který sděloval, že je zde Aloise M.Vika Stavební a nábytkové truhlářství.

Ve třicátých letech pak byl dům zvýšen o patro, tak jak jej můžeme vidět i dnes.

Alois Martin /*1877/ měl z manželkou Marií Fialovou, zdejší rodačkou, tři děti. Dva syny, Aloise a o šestnáct let mladšího Josefa, a mezi nimi dceru Marii. Byl dlouholetým zastupitelem a také starostou v letech 1910-19.

Posledním „truhlářem“ pak byl jeho starší syn Alois, kterému předal otěže podniku ještě před začátkem druhé světové války.

Ovšem Alois /*1906/ si rodinné firmy mnoho neužil. Válečná léta byla svízelná, poválečná konjunktura krátká a roku 1948 přišlo znárodnění, které ho osvobodilo od majetku.

Po znárodnění malých a středních firem v roce 1948 byla provozována bezprostředně přidělena tehdejšími Československým dřevařským závodům, které ještě téhož roku vystřídaly nově založené Československé stavební závody. Po čtyřech letech, tedy roku 1952 byl zde umístěn další z národních podniků – Konstruktiva.

Po ní se sem vrátily již jen Středočeské dřevařské závody, které zde zahájily činnost roku 1956. Po nich to byla Tesla Přelouč, která zde vyráběla rádiové a hudební skříně. Po ní zde byla výrobní dílna Dřevozpracujícího družstva se sídlem v Českém Brodě, které zde mělo i prodejnu nábytku.

Na základě zákona č.88/1959Sb. byl dům nuceně zabrán a z majitele se stal nájemník. Rokem 1960 se celé hospodářství dostalo po zaboru do vlastnictví státu a bylo zapsáno na již zmiňované Dřevozpracující družstvo.

Alois M.Vik nakonec život ukončil před prahem svých devadesátin v Domově důchodců v Červeném Hrádku, kam byl umístěn několik měsíců před skonek.

Původně konfiskovaný dům v roce 2004 získali polovinou Jaroslava Hálová a Petr Smrčka.

Pokud jde o potomky Viků, pak dcery jak Aloise tak Josefa dosud žijí. Ty první v republice, dcera Josefa pak v USA. A tak tento úspěšný rod zde vyhynul po meči Aloisem roku 1987.

Co říci závěrem. Jen tolik, že pokud by se obnovil v městysi institut čestného občanství, pak by se jistě měl udělit in memoriam těm, kteří skutečně pro obec vykonali mnoho užitečného. A tak kromě ředitele školy a nositele nejrůznějších aktivit Karla Andrlíka by to měl být Josef Karel baron Hrubý a Alois Martin Vik, pokud jejich jména seřadíme podle abecedy. Byla to trojice, která výrazným způsobem ovlivňovala a formovala dění v obci v první polovině uplynulého 20.století.

Ing. Heřman Kraml

U P O Z O R N Ě N Í

Závěrečná 7. část vlastivědy

Červené Pečky od A do Z

*bude od července opět v prodeji
v domě čp.156 na náměstí za 250 Kč.*

Obsahuje také osudy domů ve chráněné zóně až do čp.156.

KŘESLO PRO HOSTA

Rozhovor při příležitosti životního jubilea.

Pan Jan Kolovecký byl zvolen starostou naší obce v roce 1990 a starostoval do roku 2002. V dalším období zastával funkce v zastupitelstvu. Čtíme jeho vzpomínání.

S Červenými Pečkami jsem snad osudově spojen od dětství. Poprvé mě sem maminka přivedla z Polep k doktoru Dvořákovi, aby mi vytrhl mléčný zub. Můj táta pracoval jako švec ve firmě BAŤA (vedle lékárny).

Vedoucím zde byl pan Semerád, hodný pán, který nám věnoval staré rádio. To jsme dali k povinnému odstranění krátkých vln a tak na naši „nevykuchanou“ dvoulampovku jsme mohli dále poslouchat cizinu.

Na kurtu v parku jsem si byl často jako kluk zahrát tenis. Byl jsem se zde na fotbale poprvé podívat na LTC Praha, kteří hráli s Viktorii Červené Pečky ještě na Bojišti, kde bylo hřiště.

Fotbal jsem začal hrát za Sokol Č. P. v roce 1954, tehdy „na černo“ ve Starém Kolíně. Podařilo se mi uhlídat nejnebezpečnějšího kanonýra Mildu Jangla. Největší zásluhu na našem vítězství měl však výkon brankáře Milana Poláčka. Od té doby jsem zde, zásluhou zakladatele zdejšího klubu pana Josefa Beránka, zůstal hrát až do roku 1973.

Od roku 1970 jsem v oddíle pracoval jako sekretář. Poslední a definitivní tečkou mého spojení s obcí byl rok 1964, kdy jsem se oženil s Hanou Petránkovou, s kterou jsme vychovali dva syny, Michala a Jana. Radost nám dělají vnoučata Honzík a Verunka. Měl jsem štěstí, hodnější a šikovnější ženu jsem si ani nezasloužil.

Souhlasím se slovy Karla Čapka:

„Mnoho se změnilo, ale lidé zůstávají stejní, jenomže teď víme, kdo je kdo. Kdo je slušný, byl slušný vždycky. Kdo byl věrný, je věrný i teď. Kdo se točí s větrem, točil se i dřív. Kdo myslí, že přišla jeho chvíle, myslel vždy jen na sebe. Kdo mění víru, neměl žádnou. Kdo nenáviděl, měl v sobě tu nenávist vždycky. Kdo chtěl dobře, bude chtít zase dobře.“

Vstoupili jsme do Unie a zjistili, že na nás nečekala a nic nedbala na chudáky z Východu, kteří už socialismus zažili a mohli jí o něm vyprávět. Teď nesmíme mít guláš starší než tři hodiny a podobné nesmysly.

Novináři se s politiky hádají, kdo může za to, že je občan zhnusen zprávami, které ani neznají slovo úspěch.

Není to jen u nás. Celý svět je v neklidu, protože současný systém přestal vyhovovat ekonomice i lidem. Bylo by dobré, aby normální novináři přestali „vyrábět“ na cizí podněty a v cizích službách různé desinformační kampaně.

Tato metoda je vhodná tak pro Blesk a ne pro seriózní noviny. A někteří politici si musí uvědomit, že když se krade, tak se nesmí tolik mlaskat. Zaplať Pán Bůh za mladou a odvážnou státní zástupkyni Lenku Bradáčovou, která poslala Rathu k soudu. Věřím, že si všichni začnou dávat pozor!

Stále sleduji hlavně dění v obci a těší mě, že zastupitelstvo udržuje obec nezadluženou. To je důležité pro možný rozvoj v budoucnu. Nesmím zapomenout poděkovat vedoucímu úřadu panu Kopeckému za starost o obec i o dovolené.

Potěšil mě místostarosta ing. Kubín svým zamyšlením na téma dotace v Červenopečeckém čtvrtletníku, kde rozebírá nevýhody a nesmyslnost tohoto systému. Přesto obec udělala výjimku a požádala o dotaci na úpravu náměstí. Díky vedení obce za práci, kterou na této žádosti odvedlo. Projekt byl odeslán včas, aby mohl být na kraji schválen a přidělena dotace ještě před nástupem soc. demokracie a komunistů po krajských volbách v roce 2006. Tak Rath se svými soudruhy nemohl již nic zvrátit. Poděkujme i bývalému krajskému zastupitelstvu, že dotaci schválilo. Nyní mají Červené Pečky vše, o čemž se jim v roce 1990 nemohlo ani snít.

Dost emocí. Nyní již jen krátce o sobě. Jsem spokojen: Konečně nemusím nic dělat. Dávka 13ti prášků mi již začala dokonce i chutnat. Na internetu si seženu potřebné informace o všem, co mě zajímá. S manželkou se přeme pouze o tom, kdo špatně slyší a kdo špatně artikuluje. Večer si zprůjemním sklenkou dobrého vína.

Můj zdravotní stav nejlépe vystihl kolínský kardiolog Mudr. Hora, když mi v roce 2002 řekl, že mám vzácnou, ale vážnou chorobu srdeční. Mám prý nestejně velké komory srdeční a tak dochází k poruše rytmu srdce, které mi pracuje pouze s třiceti procentní účinností a z toho zřejmě vyplývá většina mých neduhů.

Všem občanům naší obce přeji vše nejlepší, dobrou náladu a hodně zdraví.

Váš bývalý starosta Honza Kolovecký.

Pane Kolovecký, děkujeme Vám a přejeme pevné zdraví,

Miškovská Věra

BLBÁ NÁLADA

V České a v Moravské kotlině nás většina sdělovacích prostředků zahrnuje negativními zprávami. Z hlediska sledovanosti či prodejnosti je to zřejmě účinné, ale z hlediska vlivu na společnost je to jeden z hlavních důvodů stavu, který již před několika lety nazval pan prezident

Havel „blbá nálada“. Mnozí mohou namítnout, že kdyby se nedělo nic špatného, neměli by novináři o čem referovat. Nechci hájit naši

současnou politickou situací ani vládu – není k tomu mnoho důvodů, ale zároveň se nechci nechat ovlivňovat jen špatnými zprávami. To, že se v posledních měsících objevilo mnoho zpráv o korupci či nepřístojném jednání vysoce postavených osob, lze totiž vnímat také pozitivně. Je to naděje, že se s tím konečně začíná něco dít! Je smutnou skutečností, že problém korupce je starý stejně jako lidstvo samo a kdo sleduje zprávy i z jiných částí světa ví, že podobné problémy ve společnosti i v politice jsou i v jiných zemích. V našich sdělovacích prostředcích je ale zpráv ze zahraničí jako šafránu, a tak to vypadá, jako by uvedené problémy byly jen u nás. V naší republice je to někdy horší také proto, že naše demokracie je ještě mladá a trpí „dětskými“ nemocemi. Je sice smutné, že jsme se nedokázali poučit chybami jiných, ale na druhou stranu se nelze divit. Naše národy jsou postiženy desetiletými totalitami. Za okupace Německem byly nejstatečnější lidé popraveni, nebo krutě žalářováni, a o moc lepší to nebylo ani v dobách diktatury proletariátu. Fyzicky odstraněných lidí sice nebylo tolik jako za fašismu, ale období, kdy se lidé přetvařovali, říkali něco jiného než si mysleli, řídili se pravidlem „kdo nekrade ani hodinu, okrádá svou rodinu“, vstupovali do „strany“ nikoliv z přesvědčení, ale proto, aby jejich děti měli šanci dostat se na školu,... to období bylo příliš dlouhé a deformovalo národ celé dvě generace. I v tomto období emigrovali nebo k emigraci byli přinuceni ti nejschopnější a nejdůležitější, kteří se přetvařovat a ohýbat páteř nechtěli.

Také proto po revoluci v roce 1989 se do politiky a do důležitých funkcí dostalo mnoho lidí, kteří se chtěli obohatit nad rámec svých normálních a většinou velmi pěkných platů. Za největší zlo v tomto smyslu považuji uzavření takzvané „opoziční smlouvy“. Ta sice umožnila politickou stabilitu, ale politici dvou největších stran patrně uzavřeli nějakou nepsanou dohodu o toleranci a beztrestnosti korupce v nejvyšších patrech politiky ve smyslu „já na bráchu, brácha na mne“.

Výše uvedené jsem nepsal jako ospravedlnění stávajícího stavu, ani mně se to samozřejmě nelíbí, ale snažím se najít jeho příčiny. Pokud se týká nápravy, jsem přesvědčen, že k té musíme přispět všichni. Pouhé nadávání k tomu ale nestačí. Je třeba alespoň volené politiky sledovat a podle toho pak volit. Stále víc nabývám přesvědčení, že ani to ale výrazně nepomůže. Za nejspolehlivější řešení považuji aktivní zapojení se do organizací, které mají v tomto smyslu největší vliv. V demokracii jsou takovými organizacemi politické strany. V demokratických stranách mají členové přímý vliv na výběr jejich kandidátů i na program strany. Alespoň tak tomu bylo v ODS, než jsem z ní vystoupil po pro mne nepřijatelné (ne)reakci stranických špiček k aféře s neprůhledným financováním. Skoro lituji, že jsem svůj názor a vliv neuplatnil v jiné demokratické straně. Je totiž škoda nechat rozhodovat relativně malý počet členů stran o lidech i činech ovlivňujících život nás všech.

Miloslav Kubín

OPRAVA VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ

Vážení spoluobčané,

rád bych vás touto cestou informoval o tom, že v období měsíců červen a červenec dojde k opravě víceúčelového hřiště s umělým povrchem z důvodu nedostatečného odvodu povrchové vody. Tato oprava bude spočívat v uložení několika drenážních trubek pod stávající povrch, které by měly problém vyřešit. Tato akce bude prováděna v rámci reklamačního řízení s dodavatelskou firmou a projektantem. V tomto období bude víceúčelové hřiště kompletně mimo provoz.

Radek Kulhánek, místostarosta

PLÁŽÁK po sedmnácté...

Po noci přichází den, po létu podzim a po roce opět do zámekého parku v Červených Pečkách vrací turnaj v plážovém volejbale, tentokrát s pořadovým číslem 17. Jako vždy má pro sebe vyhrazený třetí červnový víkend a to konkrétně pátek 15.6.2012 a sobotu 16.6.2012. A pokud budou Vaše kroky v daném termínu směřovat do shora uvedené lokace v Červených Pečkách, co Vám společně s hráči, kteří i letos hravě zaplnili startovací listinu, můžeme nabídnout? Jistě spoustu kvalitního volejbalového klání, které začne bezprostředně po páteční 15 hodině, kdy je naplánován start turnaje. Nevypočitatelná podání, různé smeče a neobvyklé herní situace budou k vidění až do páteční půlnoci s tím, že sobotní ráno na tyto mače naváže a podrobí tak teamy zápasům ve skupinách. Tyto zápasy hráčské teamy rozdělí na ty, kteří dál budou snít svůj sen o konečném umístění a na ty, kteří budou pro letošní rok „zapomenuti“ s tím, že možnost složit reparát se naskytne zase až za 365 dní.

Umístění postoupivších teamů z jednotlivých skupin bude následně přeneseno do tzv. pavouka, který svoji síť začne rozplétat úderem sobotního poledne a který po svém rozpletení určí ty, kteří svedou boj „kdo z koho“ ve vzájemných zápasech o konečné umístění na stupních vítězů. Zde je nutno podotknout, že tyto zápasy již snesou ta nejvyšší měřítka náročnosti a volejbalového umu.

Ale nejsou tu jen hráči, kteří se baví svými výkony a touhou být nejlepší. Jsou tu i diváci, kteří se baví právě hrou jednotlivých borců. A povinnost velí se o hráče i diváky a ostatní návštěvníky náležitě postarat. A tak pro všechny bez rozdílu bude připravená tradiční klasika v podobě pečeného masa, klobásek, domácích buchek a jiných pochutin. K tomu něco málo na spláchnutí v podobě zlatavého moku z Dobrušky a dalších tekutin značek místních i zahraničních.

A již tradičně je volejbalové klání doplněno o doprovodné hudební akce. Páteční večer proběhne v diskotékovém rytmu a závěrečnou after party po dekorování vítězů obstarají kapely Medvěd 009, Alžbětiny Sosny a Blue Bucks. Oba hudební doprovody začínají úderem 9. hodiny večerní.

Závěrem tedy nezbyvá nic jiného než Vás všechny, co čtete tento článek, pozvat do zámekého parku v uvedeném termínu. Pozvání samozřejmě platí i pro Vaše známé, kamarády a přátele.

BUDEME SE TĚŠIT

Za organizátory Aleš Šibrava

Seriál na pokračování Historie šipek díl 4.

Historie organizovaných šipek

Pivovarské ligy

Až do začátku dvacátého století existovaly šipky v různých formách po celé Anglii a zápasy probíhaly buď mezi návštěvníky hospod nebo v přátelských utkání mezi hospodami, které byly nedaleko od sebe. V průběhu století dvacátého vznikají první turnaje a pravidla šipkového sportu. Po první světové válce byly ustavovány první pivovarské ligy. A tyto ligy vedly ke vzniku první národní šipkové organizace.

News of the World

Soutěž News of the World vznikla v roce 1927 v Londýně. A postupně se rozšiřovala do všech regionů v Anglii, Walesu, Skotska a Irska. V roce 1940 byl tento turnaj přerušena válkou. Ve třicátých letech se staly v hospodách šipky nejoblíbenější zábavou a vytlačily do té doby jiné populární zábavy (ass kittle, rings - lechtivý osel a kroužky).

II. světová válka

Během II. světové války se šipky hrály (pro posílení morálky) jak v důstojnických klubech, tak mezi obyčejnými vojáky (the NAAFI sports pack). Američané, kteří bojovali v Evropě, pak znovu rozšířili tuto hru i do USA, kde se sice hrála, ale ne v takové míře. Totéž udělali Australané, Novozélandci, Nizozemci, Skandinávci a vojáci jiných národností.

I v době války se ale hrály šipky. Tým News of the World pořádá po celou dobu války (a po nějakou dobu po ní) charitativní akce (výběr vstupného), zvláště na podporu Červeného kříže.

National Darts Association

Po válce, v roce 1947, byl obnoven turnaj News of the World - tentokrát jako národní mistrovství. Původní národní šipková organizace nepřežila válku, nicméně bylo uskutečněno několik pokusů o její obnovu. Pevně byla ustanovena až v roce 1954 NDA (GB) - National Darts Association of Great Britain. V 50. a 60. letech si šipky udržovaly nízkou úroveň i přes extrémně velkou účast a popularitu. NDA vykonala výbornou práci v ustanovení lig na úrovni hrabství a začala pořádat špičkové turnaje (např. Nodor Fours). Postarala se také o první uvedení šipek v televizi (1962 - Westward Television a od roku 1970 byl vysílán i News of the World).

British Darts Organisation

V roce 1973 vzniklo BDO (oddělením od NDAGB). Prvním šéfovi Olly Croftovi se povedlo přitáhnout televizi i velké sponzory. Bohužel jsme nezjistili, jestli NDA pokračovala v činnosti, nebo jestli všechny aktivity postupně převzalo BDO a NDA postupně zanikla. Neověřené zprávy spíš naznačují to druhé.

Sedmdesátá leta byla klíčová pro vznik špičkových turnajů, které se hrají dodnes, ale i pro vznik prvních hvězd šipkového sportu jako Leighton Rees, John Lowe, Eric Bristow, Jocky Wilson a další. BBC a ITV vysílala všechny důležité turnaje.

World Darts Federation

V roce 1976 byla na popud BDO založena WDF.

Professional Darts Corporation

V roce 1992 vzniká PDC - Professional Darts Corporation. PDC se povedlo znovu přivést sponzory, dostat šipky znovu do televize a obnovit jejich prestiž.

Softové organizace

V průběhu devadesátých let vzniklo v Evropě několik organizací, zabývajících se softovým pojetím šipek.

- EDU - European Dart Union (Evropská šipková unie), Založena: 13.03.1995, Sídlo: Brig - Glis Handy (Švýcarsko), Pořádá: mezinárodní seriál turnajů EDU-Ranking a Mistrovství Evropy, kterých se pravidelně a s úspěchem účastní i čeští i slovenští hráči
- FECS - Federation European Compact Sport (Evropská asociace kompaktních sportů), založena: 1992, Sídlo: Švýcarsko, Pořádá: světové i evropské šampionáty, mezinárodní turnaje, Po přistoupení Německého svazu DSAB - Deutscher

Sportautomaten Bund do EDU na přelomu 2007/08, se ozvaly názory, že to bude znamenat konec FECSu

- SDWF - Soft Darts World Federation (Světová šipková federace moderních šipek), sídlo: Sant Cugat del Valles (Španělsko), Pořádala: Elektronik Dart World Championship (Compumatic), Členové: Belgie, Bulharsko, Česko (ČŠS), Dánsko, Francie, Itálie, Jugoslavie, Litva, Lotyšsko, Luxembursko, Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko, Rusko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko, Švýcarsko, Turecko, Ukrajina Organizace (sponzorovaná firmou Compumatic) uspořádala poslední MS v roce 2004, svaz asi zanikl nebo ukončil svou činnost
- 08.06.2007 Při ME EDU v Praze byla založena IDF - International Darts Federation (členství potvrdily všechny státy EDU + USA, Austrálie a Čína). Prvním předsedou se stal Dr. Alexander von Egen (Ita), člen evropského parlamentu. IDF by měl být nástupcem EDU v celosvětovém pojetí.

Sport

Šipky jsou v průběhu nového tisíciletí čím dál více prezentovány v TV.

25.03.2005 - Výkonný orgán pro sport v Anglii „Sport England“ oficiálně uznal šipky jako sport. Tohoto příkladu následovaly výkonné orgány dalších zemí Spojeného království (Sport Wales, Sport Northern Ireland a Sport Scotland) a dokončily tak proces uznání šipek jako sport (některé údaje uvádějí datum 03.06.2005).

10/2007 - Na zasedání mezinárodního sportovního shromáždění SportAccord v Pekingu se WDF stalo plnohodnotným členem GAISF. WDF bylo uznáno jako hlavní světový řídící orgán pro šipkový sport.

ŠIPKAŘENÍ V ČERVENÝCH PEČKÁCH

Sešel se rok s rokem a máme tu opět konec ligové sezóny šipkařských družstev. V době vzniku tohoto článku chybí pečeckým šipkařům sehrát poslední kolo, které už ale o ničem nerozhoduje.

V první lize nás reprezentují dva týmy. A-tým měl sezonu skvěle rozehranou. Dlouho kluci bojovali o příčky nejvyšší, ale poslední čtvrtina soutěže se nevyvedla podle očekávání, což odsunulo áčko na třetí příčku. Pro někoho možná úspěch (již pátá bronzová medaile z devíti ročníků), pro mě zklamání. Sezóna sice nezačala nejlépe, prohrou v Radimi, ale přesto nám v polovině soutěže patřila první příčka. Nový rok jakoby vše změnil. Utkání jsme přestali vyhrávat jasným rozdílem, utrpěli další porážky a nakonec dvě remízy s mužstvy ze spodních pater tabulky, které rozhodly o našem umístění. Příčiny toho jsou dvě. Ta hlavní je naprostý a dlouhodobý výpadek jednoho z hráčů ze základní sestavy. A s tím související druhá a to jsou nešťastně daná pravidla. Oddíl, který má čtyři mužstva v soutěži, si nemůže (krom dvou přestupních termínů v červnu a prosinci) doplnit jeden tým hráčem na hostování z druhého týmu. A kdo se pohybuje mezi šipkami, ví, že vhodných a volných šipkařů moc po okolí neběhá.

Druhý tým v první lize, céčko, zaplatil nováčkovskou daň. V průběhu sezóny vyhrálo céčko jediný zápas a po ročním působení v první lize sestupuje do druhé ligy. V posledním kole budou kluci bojovat alespoň o to, aby neskončili poslední ve skupině.

Pořadí	Družstvo	Kol	V	R	P	Skóre	Legy	Body
1.	No Stress Kutná Hora	21	18	0	3	265:113	592:316	54
2.	Viktoria Radim	21	16	3	2	226:152	519:404	51
3.	Úplně jiný šipkaři Červené Pečky	21	15	3	3	239:139	535:372	48
4.	Essa Poděbrady	21	12	4	5	207:171	499:425	40
5.	Semtex Poděbrady	21	10	3	8	207:171	493:428	33
6.	Kosako Konárovice	21	10	3	8	206:172	484:440	33
7.	Poděbradka Poděbrady	21	10	1	10	188:190	462:469	31
8.	Jiskra Zruč nad Sázavou	21	6	4	11	171:207	429:502	22
9.	Střelky Veltruby B	21	5	7	9	167:211	427:506	22
10.	Choťovická šupina	21	6	3	12	172:206	439:486	21
11.	U Spartana Poděbrady	21	1	1	19	113:265	336:601	4
12.	Úplně jiný šipkaři Červené Pečky C	21	1	0	20	107:271	333:599	3

Ve druhé lize bojuje náš třetí zástupce. Po loňském druhém místě patřili chlapci mezi největší favority postupu. Nějakou dobu to tak i vypadalo, ale nevyrovnané výkony v jarní části je odsunuly do bojů o třetí místo, o které si to v přímém souboji rozdají v posledním kole se Slavojem Vrdy B.

Pořadí	Družstvo	Kol	V	R	P	Skóre	Legy	Body
1.	Korunky Kolín	23	20	2	1	294:120	647:343	62
2.	Savci Dobřeň	23	16	3	4	245:169	562:442	51
3.	Slavoj Vrdy B	23	15	3	5	240:174	557:448	48
4.	Úplně jiný šipkaři Červené Pečky B	23	15	1	7	231:183	550:460	46
5.	Team Chvaletice	23	12	3	8	212:202	509:497	39
6.	Magistři Skvrňov	23	12	2	9	226:188	529:482	38
7.	LTC Litošice	23	12	1	10	218:196	527:476	37
8.	CéDé Kánín	23	8	7	8	201:213	497:519	31
9.	Letci Kolín B	23	6	3	14	182:232	464:546	21
10.	Hospůdka na Vinici	23	6	3	14	180:234	461:553	21
11.	Letci Kolín	23	5	5	13	189:225	484:547	20
12.	Tipsport-Bar U dvou bláznů Vrdy	23	5	0	18	155:259	423:592	15
13.	Střelky Veltruby Kudlanky	24	1	1	22	127:305	378:683	4

Poslední náš zástupce bojuje v nejnižší soutěži, ve 3. lize. Po dobrém začátku se holkám přestalo dařit a postupně se propadaly až skoro na dno tabulky.

Pořadí	Družstvo	Kol	V	R	P	Skóre	Legy	Body
1.	Asfaltáci Nebovidy	27	23	2	2	321:165	727:451	71
2.	Cirkus Citrus Pečky	27	22	4	1	315:171	709:476	70
3.	Palma Chvaletice	27	20	1	6	305:181	684:474	61
4.	Wotrocy Kánín	27	19	3	5	296:190	680:500	60
5.	Plechovky Pečky	28	17	2	9	293:211	680:540	53
6.	Kosako Konárovice B	27	15	0	12	268:218	658:541	45
7.	U Spartana Poděbrady B	27	12	3	12	256:230	620:566	39
8.	Plechovky Pečky B	28	10	4	14	250:254	606:614	34
9.	Pepino Poděbrady	27	10	4	13	227:259	566:615	34
10.	Choťanky DC	27	9	2	16	206:280	513:658	29
11.	Netopýři Záboří nad Labem	28	9	1	18	217:287	559:659	28
12.	Piráti Český Brod	27	8	3	16	209:277	530:642	27
13.	Kinnaree Český Brod	27	7	1	19	172:314	452:708	22
14.	Úplně jiný šipkaři Červené Pečky D	26	3	1	22	154:314	412:693	10
15.	Savci Dobřeň B	26	3	1	21	165:303	424:683	7

V létě, 21. července uspořádá náš oddíl již 9. ročník turnaje pod širým nebem, kterého se zúčastní i někteří reprezentanti, kteří právě v těchto dnech získali na ME v Chorvatsku stříbrné medaile v soutěžích družstev mužů i žen.

Z TENISOVÉHO ODDÍLU

Na počátku letošní venkovní tenisové sezony si s námi trochu zalaškovalo počasí. Rychlý nástup teplých dnů nás přiměl k úpravě povrchu po zimě, ale než jsme začali pořádně hrát, vrátila se zima tak, že noční mrazíky znovu nadzvedly hrací plochu a ta se musela znovu uvalcovat.

Jako v předchozích letech jsme na počátku sezony (v sobotu 19.5.2012) uspořádali oddílový turnaj, podle kterého se stanoví úvodní postavení v žebříčku. Stejně jako v loňském roce se turnaje zúčastnilo 10 hráčů a stejně nám přálo i krásné počasí. Nezměnil se ani vítěz turnaje – loňské prvenství obhájil Otto Novák.

Také letos probíhá každé úterý od 16hod. tenisová příprava pro děti. Dle předchozího textu to vypadá, jakoby se na tenise v Č. Pečkách nedělo nic nového. K jedné příznivé změně ale přeci jen došlo.

Přihlásilo se několik nových zájemců o členství v oddíle a výborné je především to, že jsou to občané s bydlištěm v naší obci. To ale neznamená, že by nebylo místo pro další zájemce. Přijďte si vyzkoušet krásný sport v příjemném prostředí.

Miloslav Kubín

ZPRÁVY Z FOTBALU

Blíží Každý fotbalový fanoušek už netrpělivě vyhlíží blížící se mistrovství Evropy a doufá v úspěch našeho týmu. Do konce nižších soutěží však chybí ještě několik kol, tak jenom krátce k průběžným výsledkům.

A-tým v zimním přípravném turnaji obsadil druhé místo, když ve finále nestačil na Sokoleč. Start do jarní části soutěží byl velmi dobrý, hráči navázali na dobré výsledky ze zimní přípravy. Pak ale přišly porážky s týmy ze spodku tabulky a znovu jsme spadli o několik příček v tabulce níž. Nyní se áčko pohybuje uprostřed tabulky, výsledkově střídá dobré zápasy se slabšími. Soutěž je velmi vyrovnaná a její závěr bude zajímavý.

B-tým svůj zimní turnaj vyhrál a podtrhl tak nejlepší sezónu od postupu ze čtvrté třídy. V soutěži na hřišti letos ještě nepoznal hořkost porážky a na čele tabulky má tři kola před koncem patnáctibodový náskok, takže již nemůže být předstížen a zaslouženě letošní ročník III.třídy vyhraje. Všem hráčům, kteří se na výsledku podíleli, patří velký dík za předváděné výkony a gratulace k vítězství v soutěži.

Dorost kromě vítězství na halovém turnaji vyhrál i zimní turnaj na umělé trávě a i v soutěži

se drží v horních patrech tabulky. V jarních kolech prohráli svěřenci trenéra Půži pouze jednou a momentálně jsou druhí. V květnu se dorostenci zúčastní mezinárodního turnaje v Sušici, kde změří síly s týmy z Německa a Nizozemí.

Výsledky žáků na jaře jsou o trochu lepší než na podzim, prohráli

zatím pouze jednou v Sendražicích. Protože i výsledky týmů před nimi jsou dobré, jsou žáci zatím pátí.

Přípravka se ve své soutěži snaží, na své starší soky zatím ale nestačí. Hráči dál zkouší hrát i v kategorii žáků, kde sbírají první zkušenosti s hrou na velkém hřišti. V květnu jsme s nejmenšími hráči přípravy (ročník 2005 a 2006) odjeli na turnaj v Jestřabí Lhotě. Odehráli jsme dva zápasy a všichni hráči byli pak odměněni medailemi. Na jaře jsme začali také trénovat s předškolními dětmi, jejichž počet se postupně rozrůstá a to nejen o pečecké děti.

Přípravka v J. Lhotě

Zleva: J. Synek, J. Volný, O. Hrejsemnou, R. Pospíšil, A. Kosík,
P. Pospíšil - trenér, J. Moučka, Dole: O. Beneš

Závěrem přeji všem krásné prázdniny a spoustu veselých letních radovánek.

Pavel Pospíšil

MOBILNÍ ZVERIMEX

Skvělé služby a široký sortiment

www.mobilnizverimex.cz

**hlídání
venčení
stříhání
pojištění
veterinární služby
rozvoz krmiva
zdarma**

Co chceme „u nás doma“?

Podlipansko o.p.s. započalo mapování a pojmenování potřeb a problémů regionu. Největšími experty na rozvoj Podlipanska jsou jeho obyvatelé a lidé, kteří na území regionu pracují či jej pravidelně navštěvují. **Podlipansko vyzývá: Vyjádřete se k budoucímu rozvoji regionu!!**

Důvodem k tomuto kroku je aktualizace rozvojové strategie regionu a příprava na nové dotační možnosti, které přinese nové rozpočtové období EU. Mapování zahrnuje i získávání informací od obyvatel regionu formou dotazníkového šetření. Jednoduchý dotazník s otázkou: „**Co byste ve svém působišti rádi zachovali, změnili, rozvíjeli, opravili, vybudovali či podpořili?**“ můžete vyplnit na www.podlipansko.cz, nebo na vybraných místech regionu (nejčastěji v obchodech) vložením do schránek s označených logem společnosti. Na podzim je připravována série osobních setkání s představiteli obcí, neziskových organizací, podnikatelů i dalších aktivních občanů. Budeme rádi za účast a podněty všech obyvatel a dalších aktivních lidí z regionu.

„Možnost veřejnosti se podílet na rozvoji a určovat směr rozvoje regionu, považuji za důležitou součást kvality života v obcích. Věřím v širokou odezvu ze strany obyvatel regionu.“ říká Mgr. Martin Charvát, starosta městyse Plaňany a starosta Plaňanských hasičů.

Místní akční skupina Podlipansko je společnost, která získala finanční prostředky pro svoje území z programu LEADER a také díky nim usilovala o všestranný rozvoj regionu rámcově vymezený prostorem mezi Pečkami, Kolínem, Kouřimí a Kostelcem nad Černými lesy. MAS Podlipansko nemůžeme slíbit, že všechny obdržené náměty splní, to nebude v jejich silách. Bude se jimi však seriózně zabývat, zohlední je v rozvojové strategii regionu. Prostředky, které bude do budoucna získávat z Programu rozvoje venkova, bude směřovat do projektů odpovídající anketnímu šetření **Co chceme „u nás doma“?**.

Markéta Pošíková

Ředitelka MAS Podlipansko, o.p.s.

Sídlo: Tř. J. Švermy 141, 289 11 Pečky • Tel: 602 57 82 97 • Mail: info@podlipansko.cz • www.podlipansko.cz

Co chceme „u nás doma“?

ANKETNÍ LÍSTEK

Vyplněný anketní lístek prosím odevzdejte na Úřadu městyse, nebo ho vhodte do schránky Úřadu městyse, která je umístěná na městečku u vchodu do zdravotního střediska. Děkujeme za vyplnění.

MAS Podlipansko je nezisková organizace s 49 členy (obce, neziskovky, podnikatelé). Území Podlipanska čítá 56 obcí ležících v trojúhelníku Kolín, Český Brod a Říčany. Hlavní důvod, proč „MASka“ vznikla bylo hledání společných řešení v místě kde bydlíme a zlepšování prostředí pro život v regionu. Realizace těchto projektů z prostředků českých i evropských. Připravujeme plán rozvoje našeho regionu pro roky 2014-2020 a zajímají nás Vaše nápady. Prosím, napište nám, co by jste chtěli ve vaší obci změnit. Děkuji.

Markéta Pošíková, ředitelka MAS Podlipansko

Otázky do strategického plánu LEADER 2014-2020:

Ve které obci bydlíte?

Co byste ve svém bydlišti rádi zachovali, změnili, rozvíjeli, opravili, vybudovali či podpořili?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

www.podlipansko.cz

MAS Podlipansko o.p.s.
Tř. Jana Švermy 141
289 11 Pečky

mob.: +420 724 050 407
e-mail: kancelar@podlipansko.cz

IČ: 27408507

